

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2023/449 z dnia 2 marca 2023 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie 1

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/450 z dnia 25 listopada 2022 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kolejność, w jakiej CCP mają wypłacać rekompensatę, o której mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23, maksymalną liczbę lat, przez które ci CCP mają przeznaczać część swoich rocznych zysków na takie płatności na rzecz posiadaczy instrumentów uznających roszczenie do przyszłych zysków CCP, oraz maksymalną część tych zysków, którą przeznacza się na te płatności ⁽¹⁾ 5

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/451 z dnia 25 listopada 2022 r. określające czynniki, które mają być uwzględniane przez właściwy organ i kolegium nadzorcze przy ocenie planu naprawy kontrahentów centralnych ⁽¹⁾ 7

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/452 z dnia 24 lutego 2023 r. rejestrujące oznaczenie geograficzne napoju spirytusowego na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 [„Grappa della Valle d’Aosta/Grappa de la Vallée d’Aoste”] 17

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/453 z dnia 2 marca 2023 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/141 wobec przywozu niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji 19

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/454 z dnia 2 marca 2023 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do klasyfikacji substancji toltrazuryl w zakresie jej maksymalnego limitu pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾ 38
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/455 z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1480/2004 określającego szczegółowe zasady dotyczące towarów przybywających z obszarów niepodlegających skutecznej kontroli Rządu Cypru na obszary, na których Rząd sprawuje skuteczną kontrolę 41

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/456 z dnia 21 lutego 2023 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do zmiany załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) i protokołu 37 zawierającego wykaz przewidziany w art. 101 do Porozumienia EOG ⁽¹⁾ 43
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/457 z dnia 2 marca 2023 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie 47
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/458 z dnia 1 marca 2023 r. w sprawie niezatwierdzenia niektórych substancji czynnych do stosowania w produktach biobójczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾ 51
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/459 z dnia 2 marca 2023 r. niezatwierdzająca 2,2-dibromo-2-cyanoacetamid (DBNPA) jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 4 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾ 54
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/460 z dnia 2 marca 2023 r. przedłużająca ważność zatwierdzenia imidakloprydu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾ 58

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2023/426 z dnia 25 lutego 2023 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. L 59 I z 25.2.2023) 60

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2023/449

z dnia 2 marca 2023 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 14 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 marca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 208/2014.
- (2) Z przeprowadzonego przez Radę przeglądu wynika, że należy zaktualizować informacje zawarte w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 208/2014 dotyczące prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 208/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 208/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
E. BUSCH

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 6.3.2014, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 208/2014 Sekcja B (Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej) otrzymuje brzmienie:

„B. Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej**Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej na podstawie ukraińskiego kodeksu postępowania karnego**

Art. 42 ukraińskiego kodeksu postępowania karnego (»kodeks postępowania karnego«) przewiduje, że każdej osobie podejrzanej lub oskarżonej w postępowaniu karnym przysługuje prawo do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej. Prawa te obejmują: prawo do informacji o czynnie zabronionym, o którego popełnienie dana osoba jest podejrzana lub oskarżona; prawo do szybkiego uzyskania jasnych informacji o prawach przysługujących danej osobie na mocy kodeksu postępowania karnego; prawo dostępu do obrońcy po uprzednim złożeniu stosownego wniosku; prawo do składania wniosków o czynności procesowe; oraz prawo do zaskarżania orzeczeń, czynności i zaniechań śledczego, prokuratora i sędziego śledczego.

Art. 303 kodeksu postępowania karnego wprowadza rozróżnienie między orzeczeniami i zaniechaniami, które mogą być zaskarżane w toku postępowania przygotowawczego (akapit pierwszy), a orzeczeniami, działaniami i zaniechaniami, które mogą być rozpatrywane we wstępnej fazie postępowania sądowego (akapit drugi). Art. 306 kodeksu postępowania karnego przewiduje, że skargi dotyczące orzeczeń, działań lub zaniechań śledczego lub prokuratora muszą być rozpatrywane przez sędziego śledczego miejscowego sądu w obecności skarżącego lub jego obrońcy lub jego przedstawiciela prawnego. Art. 308 kodeksu postępowania karnego stanowi, że skargi dotyczące niedochowania przez śledczego lub prokuratora rozsądnego terminu w trakcie postępowania przygotowawczego mogą być wnoszone do prokuratora nadzorującego i muszą zostać rozpatrzone w terminie trzech dni od ich wniesienia. Ponadto art. 309 kodeksu postępowania karnego wskazuje orzeczenia sędziów śledczych, od których przysługuje środek odwoławczy, podczas gdy inne orzeczenia mogą być poddawane kontroli sądowej we wstępnej fazie postępowania sądowego. Co więcej, niektóre śledcze czynności procesowe są możliwe jedynie na podstawie orzeczenia sędziego śledczego lub sądu (na przykład zajęcie mienia na podstawie art. 167–175 oraz środki pozbawienia wolności na podstawie art. 176–178 kodeksu postępowania karnego).

Stosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do każdej z osób wymienionych w wykazie**2. Vitalii Yuriyovych Zakharchenko**

Postępowanie karne dotyczące sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku.

Z informacji zawartych w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Zakharchenki, w tym prawo podstawowe, jakim jest rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, były przestrzegane w postępowaniu karnym, do którego odnosiła się Rada. Świadczą o tym w szczególności orzeczenia sędziego śledczego z dnia 19 kwietnia 2021 r. nakazujące tymczasowe aresztowanie Zakharchenki, a także orzeczenie Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie z dnia 10 sierpnia 2021 r., w którym wydano zgodę na przeprowadzenie specjalnego postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego nr 4201600000002929. Te orzeczenia sędziów śledczych potwierdzają status Zakharchenki jako osoby podejrzanej oraz podkreślają, że podejrzaną ukrywa się przed postępowaniem przygotowawczym, aby uchylić się od odpowiedzialności karnej.

Ponadto Rada dysponuje informacjami o tym, że władze Ukrainy podjęły działania w celu poszukiwania Zakharchenki. W dniu 12 lutego 2020 r. organ prowadzący postępowanie przygotowawcze podjął decyzję o umieszczeniu Zakharchenki na międzynarodowej liście osób poszukiwanych i przekazał Departamentowi Krajowej Policji Ukrainy odpowiedzialnemu za Międzynarodową Współpracę Policijną wniosek o wprowadzenie stosownego wpisu w bazie danych Interpolu. Poza tym w dniu 11 maja 2021 r. Ukraina wysłała do Federacji Rosyjskiej wniosek o międzynarodową pomoc prawną dotyczący ustalenia miejsca pobytu Zakharchenki; wniosek został odrzucony przez Rosję w dniu 31 sierpnia 2021 r.

Rada dysponuje informacjami, z których wynika, że w dniu 9 lutego 2022 r. zakończono postępowanie przygotowawcze w ramach postępowania karnego nr 4201600000002929 i że w dniu 5 sierpnia 2022 r. zgodnie z wymogami ukraińskiego kodeksu postępowania karnego Prokuratura Generalna skierowała akt oskarżenia do Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Z informacji przekazanych przez władze ukraińskie wynika, że Zakharchenko nie wybrał obrońcy w postępowaniu karnym na Ukrainie i że jego interesy reprezentował obrońca z urzędu. Nie można stwierdzić, czy doszło do naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, w okolicznościach, w których obrona nie korzysta z tych praw.

Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Rada uważa, że okresów unikania przez Zakharchenkę postępowania przygotowawczego nie należy uwzględniać przy obliczaniu okresu mającego znaczenie dla oceny, czy przestrzegane było prawo do procesu sądowego w rozsądnym terminie. Rada uważa zatem, że opisane powyżej okoliczności przypisywane Zakharchence znacząco przyczyniły się do wydłużenia postępowania przygotowawczego.

6. Viktor Ivanovych Ratushniak

Postępowanie karne dotyczące sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku.

Z informacji zawartych w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Ratushniaka, w tym prawo podstawowe, jakim jest rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, były przestrzegane w postępowaniu karnym, do którego odnosiła się Rada. Świadczą o tym w szczególności orzeczenia sędziego śledczego z dnia 19 kwietnia 2021 r. nakazujące tymczasowe aresztowanie Ratushniaka, a także orzeczenie Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie z dnia 10 sierpnia 2021 r., w którym wydano zgodę na przeprowadzenie specjalnego postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego nr 42016000000002929. Te orzeczenia sędziów śledczych potwierdzają status Ratushniaka jako osoby podejrzanej oraz podkreślają, że podejrzany ukrywa się przed postępowaniem przygotowawczym, aby uchylić się od odpowiedzialności karnej.

Rada dysponuje informacjami o tym, że władze Ukrainy podjęły działania w celu poszukiwania Ratushniaka. W dniu 12 lutego 2020 r. organ prowadzący postępowanie przygotowawcze podjął decyzję o umieszczeniu Ratushniaka na międzynarodowej liście osób poszukiwanych i przekazał Departamentowi Krajowej Policji Ukrainy odpowiedzialnemu za Międzynarodową Współpracę Policijną wniosek o wprowadzenie stosownego wpisu w bazie danych Interpolu. Ponadto w dniu 11 maja 2021 r. Ukraina wysłała do Federacji Rosyjskiej wniosek o międzynarodową pomoc prawną dotyczący ustalenia miejsca pobytu Ratushniaka; wniosek ten został odrzucony przez Rosję w dniu 31 sierpnia 2021 r.

Rada dysponuje informacjami, z których wynika, że w dniu 9 lutego 2022 r. zakończono postępowanie przygotowawcze w ramach postępowania karnego nr 42016000000002929 i że w dniu 5 sierpnia 2022 r. zgodnie z wymogami ukraińskiego kodeksu postępowania karnego Prokuratura Generalna skierowała akt oskarżenia do Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Z informacji przekazanych przez władze ukraińskie wynika, że Ratushniak nie wybrał obrońcy w postępowaniu karnym na Ukrainie i że jego interesy reprezentował obrońca z urzędu. Nie można stwierdzić, czy doszło do naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, w okolicznościach, w których obrona nie korzysta z tych praw.

Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Rada uważa, że okresów unikania przez Ratushniaka postępowania przygotowawczego nie należy uwzględniać przy obliczaniu okresu mającego znaczenie dla oceny, czy przestrzegane było prawo do procesu sądowego w rozsądnym terminie. Rada uważa zatem, że opisane powyżej okoliczności przypisywane Ratushniakowi znacząco przyczyniły się do wydłużenia postępowania przygotowawczego.

12. Serhiy Vitalyovych Kurchenko

Postępowanie karne dotyczące sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku.

Z informacji zawartych w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Kurchenki, w tym prawo podstawowe, jakim jest rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, były przestrzegane w postępowaniu karnym, do którego odnosiła się Rada. Świadczy o tym w szczególności fakt, że obrona została powiadomiona o zakończeniu postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego nr 42016000000003393 w dniu 28 marca 2019 r. i że udzielono jej dostępu do materiałów, aby mogła się z nimi zapoznać. W dniu 11 października 2021 r. Krajowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy dodatkowo poinformowało obrońców Kurchenki o zakończeniu postępowania przygotowawczego i o udzieleniu dostępu do materiałów dotyczących postępowania przygotowawczego, aby obrona mogła się z nimi zapoznać.

Rada otrzymała informacje, z których wynika, że Krajowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy złożyło wniosek o ustalenie terminu zapoznania się przez obronę z materiałami dotyczącymi postępowania przygotowawczego w związku z opóźnieniami w działaniach obrony w tym zakresie. Rada została poinformowana, że decyzją z dnia 27 czerwca 2022 r. Najwyższy Sąd Antykorupcyjny Ukrainy wyznaczył datę 1 grudnia 2022 r. jako termin na zapoznanie się przez obronę ze sprawą; po upływie tego terminu uznaje się, że obrona skorzystała z przysługującego jej prawa dostępu do materiałów sprawy. W dniu 7 grudnia 2022 r. Specjalna Prokuratura Antykorupcyjna skierowała akt oskarżenia do Najwyższego Sądu Antykorupcyjnego Ukrainy w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Jeśli chodzi o postępowanie karne nr 12014160020000076, w orzeczeniu z dnia 18 września 2020 r. Sąd Apelacyjny w Odessie uwzględnił środek odwoławczy prokuratora i nałożył środek zapobiegawczy polegający na tymczasowym aresztowaniu Kurchenki. Sąd stwierdził również, że Kurchenko wyjechał z Ukrainy w 2014 r. i nie można ustalić jego miejsca pobytu. Sąd doszedł do wniosku, że Kurchenko ukrywa się przed organami prowadzącymi postępowanie przygotowawcze, aby uchylić się od odpowiedzialności karnej. W dniu 20 grudnia 2021 r. Sąd dla Rejonu Kijowskiego w Odessie wydał pozwolenie na przeprowadzenie specjalnego postępowania przygotowawczego w trybie zaocznym. Poza tym w dniu 20 października 2021 r. Sąd dla Rejonu Kijowskiego w Odessie oddalił wniesiony przez prawników środek odwoławczy, w którym wnioskuje się o uchylenie postanowienia prokuratora w sprawie zawieszenia postępowania przygotowawczego z dnia 27 lipca 2021 r.

Rada dysponuje informacjami o tym, że władze Ukrainy podjęły działania w celu poszukiwania Kurchenki. W dniu 13 maja 2021 r. Główny Departament Policji Krajowej w Regionie Odessy przekazał ukraińskiemu biurowi Interpolu i Europolowi wniosek o opublikowanie czerwonej noty dotyczącej Kurchenki; wniosek ten jest obecnie rozpatrywany. Rada została poinformowana, że w dniu 29 kwietnia 2020 r. władze Ukrainy wysłały do Federacji Rosyjskiej wniosek o międzynarodową pomoc prawną, który został odesłany w dniu 28 lipca 2020 r. bez wykonania.

Rada została poinformowana, że w dniu 6 maja 2022 r. zakończono postępowanie przygotowawcze w ramach postępowania karnego nr 12014160020000076 i że w dniu 1 sierpnia 2022 r. Prokuratura dla Obwodu Odeskiego skierowała akt oskarżenia do Sądu dla Rejonu Prymorskiego w Odessie w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Rada uważa, że okresów unikania przez Kurchenkę postępowania przygotowawczego nie należy uwzględniać przy obliczaniu okresu mającego znaczenie dla oceny, czy przestrzegane było prawo do procesu sądowego w rozsądnym terminie. Rada uważa zatem, że okoliczności opisane w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Odessie przypisywane Kurchence, a także niewykonanie wniosku o międzynarodową pomoc prawną, znacząco przyczyniły się do wydłużenia postępowania przygotowawczego.”.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/450**z dnia 25 listopada 2022 r.**

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kolejność, w jakiej CCP mają wypłacać rekompensatę, o której mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23, maksymalną liczbę lat, przez które ci CCP mają przeznaczać część swoich rocznych zysków na takie płatności na rzecz posiadaczy instrumentów uznających roszczenie do przyszłych zysków CCP, oraz maksymalną część tych zysków, którą przeznacza się na te płatności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy zapewnić, by wykonujący zobowiązania członkowie rozliczający kwalifikujący się do otrzymania rekompensaty, o której mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23, byli sprawiedliwie traktowani. W związku z tym w przypadku, gdy rekompensata regulowana jest częściowo w formie płatności gotówkowych, a częściowo w formie instrumentów uznających roszczenie do przyszłych zysków, proporcje, w jakich dokonywany jest przydział tych płatności gotówkowych i instrumentów powinny być takie same w przypadku wszystkich wykonujących zobowiązania członków rozliczających, którzy mają otrzymać rekompensatę.
- (2) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23 organ właściwy dla danego CCP może nałożyć na CCP wymóg zrekompensowania członkom rozliczającym ich straty poprzez wyemitowanie instrumentów uznających roszczenie do przyszłych zysków tego CCP. Emisja takich instrumentów i wynikające z nich roszczenia do przyszłych zysków CCP nie powinny jednak zagrażać rentowności CCP i jego zdolności do pokrycia swoich potrzeb inwestycyjnych ani zmniejszać atrakcyjności CCP dla jego udziałowców i inwestorów zewnętrznych w długim okresie. Aby zmniejszyć to ryzyko, należy ustanowić, że roczne roszczenia do przyszłych zysków CCP nie powinny przekraczać 70 % rocznych zysków CCP i że okres obowiązywania takich instrumentów i roszczeń nie powinien przekraczać dziesięciu lat.
- (3) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (4) Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeprowadził otwarte konsultacje publiczne w zakresie projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kolejność, w jakiej należy wypłacać rekompensatę, o której mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23

1. CCP, który zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/23 został zobowiązany przez właściwy dla niego organ do zapewnienia rekompensaty wykonującym zobowiązania członkom rozliczającym, przyznaje rekompensatę tym członkom rozliczającym na zasadzie *pari passu*.
2. CCP, który został zobowiązany przez właściwy dla niego organ do zapewnienia rekompensaty swoim wykonującym zobowiązania członkom rozliczającym zarówno w formie płatności gotówkowych, jak i w drodze przydzielenia instrumentów uznających roszczenie do przyszłych zysków tego CCP, stosuje – ustalając, które części tej rekompensaty przydziela się w środkach pieniężnych, a które w środkach niepieniężnych – dokładnie ten sam system przydziału w odniesieniu do wszystkich wykonujących zobowiązania członków rozliczających.
3. Wszelkie kwoty odliczone na podstawie umów o transferze zysków, które to umowy mogą mieć negatywny wpływ na wysokość zysku, dolicza się ponownie do kwoty zysku wykazywanego przez CCP.

Artykuł 2

Maksymalna część rocznych zysków CCP, którą przeznaczają się na płatności związane z instrumentami uznającymi roszczenie do przyszłych zysków CCP

Roczne płatności z tytułu rekompensaty, które mają być dokonywane przez CCP na podstawie instrumentów uznających roszczenie do jego przyszłych zysków, które to instrumenty zostały wyemitowane dla każdego odnośnego wykonującego zobowiązania członka rozliczającego, nie mogą przekraczać 70 % rocznego zysku tego CCP za każdy rok obrotowy.

Artykuł 3

Maksymalna liczba lat, przez które posiadacz instrumentów jest uprawniony do otrzymywania płatności od CCP do czasu odzyskania straty

Liczba lat, przez które instrument uznający roszczenie do przyszłych zysków CCP uprawnia jego posiadacza do otrzymywania rocznych płatności od CCP w ujęciu rocznym do czasu odzyskania straty nie może przekraczać 10.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/451**z dnia 25 listopada 2022 r.****określające czynniki, które mają być uwzględniane przez właściwy organ i kolegium nadzorcze przy ocenie planu naprawy kontrahentów centralnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uwzględniając strukturę kapitałową i profil ryzyka CCP w celu oceny planu naprawy tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę, czy plan naprawy jest odpowiedni, aby zapewnić adekwatność zasobów finansowych CCP, w tym, w razie potrzeby, aby zapewnić terminowe dokapitalizowanie CCP, uzupełnienie jego prefinansowanych zasobów oraz zlikwidowanie wszelkich luk w finansowaniu i płynności.
- (2) Uwzględniając kaskadowe pokrywanie przez CCP strat w przypadku niewykonania zobowiązania w celu oceny planu naprawy tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę, czy struktura kaskadowego pokrywania przez tego CCP strat w przypadku niewykonania zobowiązania oraz zasady alokacji strat są odpowiednie dla wszystkich przewidywanych scenariuszy strat wynikających z niewykonania zobowiązania, a także czy te alokacje strat są prawnie egzekwowalne.
- (3) Uwzględniając złożoność struktury organizacyjnej CCP w celu oceny planu naprawy tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę, czy struktura własnościowa tego CCP i jego uzgodnienia dotyczące zarządzania są wystarczająco jasne i możliwe do realizacji, aby potwierdzić wykonalność planu naprawy i zapewnić sprawne wdrożenie środków naprawczych.
- (4) Uwzględniając substytucyjność działalności CCP w celu oceny planu naprawy tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę, w jaki sposób zgodnie z planem naprawy tego CCP inni unijni CCP, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności, lub uznani CCP z państw trzecich mogliby świadczyć część lub całość usług rozliczeniowych tego CCP, aby zmniejszyć ryzyko zakłóceń usług mających podstawowe znaczenie dla gospodarki realnej i stabilności finansowej.
- (5) Uwzględniając profil ryzyka CCP w celu oceny planu naprawy tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę cechy działalności oraz ryzyko związane z zarządzaniem i ryzyko prawne tego CCP, aby ocenić, czy ten CCP jest w stanie szybko i skutecznie wprowadzić środki określone w planie naprawy, niezależnie od specyfiki tego CCP.
- (6) Uwzględniając przygotowanie CCP do sprostania warunkom skrajnym, które mogłyby zagrozić zdolności funkcjonowania CCP, w celu oceny planu naprawy tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę adekwatność scenariuszy i wskaźników zawartych w planie naprawy w świetle specyfiki tego CCP, aby zapewnić wiarygodność poziomu przygotowania CCP do sprostania takim warunkom skrajnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1.

- (7) Uwzględniając model biznesowy CCP w celu oceny planu naprawy tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę odpowiedniość wskazania funkcji krytycznych w danym planie naprawy oraz sposób, w jaki zgodnie z planem naprawy ma przebiegać sprzedaż aktywów lub linii biznesowych, aby przewidzieć skutki uruchomienia planu naprawy dla członków rozliczających, ich klientów i klientów pośrednich oraz uzgodnień dotyczących outsourcingu.
- (8) Uwzględniając wpływ planu naprawy CCP na niektóre podmioty w odniesieniu do komunikacji, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę, czy procedury komunikacji oraz ujawniania informacji stosowane przez CCP są odpowiednie na potrzeby udostępniania informacji z zachowaniem możliwie największej przejrzystości i radzenia sobie z potencjalnie negatywnymi reakcjami rynku na trudności CCP.
- (9) Uwzględniając wpływ planu naprawy CCP na członków rozliczających, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę, w jaki sposób dany CCP ocenia złożoność członkostwa CCP w zakresie rozliczeń, aby przewidzieć wpływ planu naprawy na klientów i klientów pośrednich członków rozliczających oraz wziąć pod uwagę ich zobowiązania umowne w dowolnym scenariuszu naprawy.
- (10) Uwzględniając wpływ planu naprawy CCP na powiązane infrastruktury rynkowe, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę, czy wdrożenie środków naprawczych tego CCP może wpłynąć na funkcjonowanie powiązanej infrastruktury, aby właściwie ocenić wpływ planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pod względem skutków interoperacyjnych.
- (11) Uwzględniając wpływ planu naprawy CCP na rynki finansowe obsługiwane przez danego CCP, w tym na systemy obrotu, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny wziąć pod uwagę wszelkie powiązania z systemami obrotu tego CCP, aby przewidzieć istotny wpływ środków naprawczych na zdolność systemu obrotu do przetwarzania transakcji lub ustalania cen.
- (12) Uwzględniając wpływ planu naprawy CCP na systemy finansowe państw członkowskich i Unii jako całości, właściwe organy i kolegia nadzorcze powinny ocenić wpływ środków naprawczych na podmioty posiadające istotne powiązania z tym CCP, członków rozliczających i infrastruktury rynku finansowego, aby rozważyć ryzyko efektu domina, które może wynikać z uruchomienia planu naprawy. Powinny one również rozważyć stosowność zachęt wprowadzonych w ramach planu naprawy w celu zapewnienia, aby środki naprawcze i instrumenty alokacji strat mogły zoptymalizować prawdopodobieństwo skutecznej naprawy, przy sprawiedliwej i proporcjonalnej alokacji kosztów między akcjonariuszy, członków rozliczających i ich klientów tego CCP.
- (13) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”).
- (14) ESMA opracował projekt standardów technicznych, na których opiera się niniejsze rozporządzenie, we współpracy z Europejskim Systemem Banków Centralnych i Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego. ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat tego projektu regulacyjnych standardów technicznych, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ocena struktury kapitałowej i ryzyka finansowego CCP

Oceniając adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do struktury kapitałowej i ryzyka finansowego tego CCP, właściwe organy i kolegia nadzorcze uwzględniają wszystkie następujące czynniki:

- (a) czy istnieją jakiegokolwiek niezgodności między strukturą kapitałową CCP a środkami naprawczymi służącymi zapewnieniu terminowego dokapitalizowania CCP w przypadku, gdy jego poziom kapitału spadnie poniżej progu powodującego obowiązek zgłoszenia lub poniżej wymogów kapitałowych;
- b) czy w planie naprawy należyście uwzględniono dodatkową kwotę prefinansowanych własnych zasobów celowych, o której mowa w art. 9 ust. 14 rozporządzenia (UE) 2021/23;
- c) czy, biorąc pod uwagę rodzaje rozliczanych produktów, środki przewidziane w planie naprawy są właściwie przygotowane, wykonalne, wiarygodne i odpowiednie dla CCP w celu:
 - (i) przywrócenia zbilansowanego portfela i kapitału CCP;
 - (ii) uzupełnienia zasobów prefinansowanych;
 - (iii) utrzymania dostępu do wystarczających źródeł płynności;
 - (iv) utrzymania lub przywrócenia finansowej zdolności funkcjonowania i stabilnej kondycji finansowej CCP przez zastosowanie określonych instrumentów lub środków naprawczych, w tym instrumentów alokacji strat, takich jak wezwania do wniesienia środków pieniężnych na potrzeby naprawy, obniżenie wartości zysków należnych od CCP na rzecz wykonujących zobowiązania członków rozliczających, alokacja pozycji i inne działania w zakresie zapewnienia płynności;
- d) czy środki przewidziane w planie naprawy są należyście przetestowane, aby umożliwić alokację i ustalanie cen;
- e) czy środki przewidziane w planie naprawy oraz instrumenty, o których mowa w lit. c) pkt (iv), są wystarczająco rzetelne i niezwłocznie dostępne w przypadku zarówno idiosynkratycznych, jak i ogólnosystemowych zdarzeń związanych z naprawą;
- f) czy w planie naprawy określono uzgodnienia mające na celu zaradzenie zarówno lukom w finansowaniu, jak i tymczasowym lukom w płynności, oraz czy określono uzgodnienia dotyczące płynności dostępne dla CCP;
- g) czy w środkach przewidzianych w planie naprawy uwzględniono model i procesy dotyczące depozytów zabezpieczających, a także ramy dotyczące zabezpieczeń, w tym wykaz przyjętych zabezpieczeń i redukcji wartości zabezpieczeń w ramach CCP, a w szczególności wszystkie poniższe elementy:
 - (i) maksymalną kwotę depozytów zabezpieczających pobranych przez CCP;
 - (ii) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania CCP, wymagane maksymalne składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania;
 - (iii) oszacowanie największej łącznej kwoty, która mogłaby stać się wymagalna w ramach zobowiązań płatniczych w ciągu jednego dnia w przypadku niewykonania zobowiązania przez jednego największego pojedynczego członka rozliczającego lub dwóch z takich członków i ich podmiotów powiązanych w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych;
 - (iv) możliwość transferu zasobów lub płynności między liniami biznesowymi;
- h) czy w planie naprawy przewidziano skorzystanie z operacji banku centralnego na koniec dnia, a także wyraźnie określono aktywa, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenie zgodnie z warunkami instrumentu banku centralnego.

Artykuł 2

Ocena kaskadowego pokrywania przez CCP strat w przypadku niewykonania zobowiązania

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do kaskadowego pokrywania przez tego CCP strat w przypadku niewykonania zobowiązania, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy jasno określono kaskadowe pokrywanie strat w przypadku niewykonania zobowiązania i różne ścieżki propagacji strat oraz czy konsekwencje wszelkich strat są modelowane zgodnie z zasadami przypisywania tych strat, w tym uzgodnieniami między CCP a jego członkami rozliczającymi oraz ogólnymi ramami zarządzania ryzykiem CCP, takimi jak zbiór przepisów CCP;

- b) czy oceniono i uwzględniono odpowiednie ryzyka prawne przy zapewnianiu wykonalności kaskadowego pokrywania strat, w tym w odniesieniu do członków rozliczających mających siedzibę w jurysdykcjach państw trzecich.

Artykuł 3

Ocena struktury organizacyjnej CCP

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do poziomu złożoności struktury organizacyjnej, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy struktura własności CCP może mieć wpływ na plan naprawy;
- b) w jaki sposób struktura własności CCP znajduje odzwierciedlenie w strukturach zachęt lub procesach decyzyjnych CCP;
- c) w jaki sposób wymogi stawiane właścicielom w ramach planu naprawy mogą wpłynąć na plan naprawy, w tym w przypadku gdy umowne porozumienia dotyczące wsparcia od jednostki dominującej lub w ramach grupy stanowią część planu naprawy, oraz oceniając w szczególności:
- (i) wiarygodność i wykonalność takiego wsparcia;
 - (ii) czy w planie naprawy odpowiednio uwzględniono przypadki, w których takie porozumienia dotyczące wsparcia nie mogą być dotrzymane, i odniesiono się do takich przypadków;
- d) czy dokonano odpowiedniej oceny powiązań CCP z dowolnym podmiotem należącym do tej samej grupy, aby zapewnić uwzględnienie ryzyka efektu domina, które może wystąpić w przypadku ograniczeń finansowych dotyczących którejkolwiek ze spółek należących do grupy lub niewykonania zobowiązania przez którąkolwiek z takich spółek, oraz oceniając, w jaki sposób powiązania te mogą wpłynąć na możliwość stosowania środków przewidzianych w ramach planu naprawy;
- e) czy strategie i procedury regulujące zatwierdzanie planu naprawy i wskazanie osób odpowiedzialnych w danej organizacji za sporządzenie i wdrożenie planu naprawy są odpowiednie, jasne i wykonalne;
- f) czy plan naprawy jest zgodny ze strukturą ładu korporacyjnego CCP oraz procesami decyzyjnymi i zarządzaniem wewnętrznym CCP;
- g) czy złożoność organizacji wewnętrznej CCP może stanowić przeszkodę w terminowym podejmowaniu działań lub czy procesy mogą przebiegać sprawnie dzięki jasnym łańcuchom decyzyjnym i wyraźnie określonym obowiązkom;
- h) czy plan naprawy jest jasny i możliwy do zastosowania w procedurach i planach działania, z uwzględnieniem procedur dotyczących procesów decyzyjnych, szczegółowych danych kontaktowych wszystkich osób istotnych z perspektywy procesu związanego z planem naprawy, możliwości zdalnego dostępu i dostępności decydentów, oraz czy w planie naprawy przewidziano procedury dostępu do kluczowych osób zarówno na miejscu, jak i w innej lokalizacji;
- i) czy plan naprawy skutecznie włączono, jeżeli jest to wymagane, do zasad operacyjnych CCP;
- j) czy CCP dysponuje odpowiednimi zasadami i procedurami umożliwiającymi regularne testowanie jego planu naprawy wraz z członkami rozliczającymi, a także, w miarę możliwości, identyfikację ich klientów i klientów pośrednich.

Artykuł 4

Ocena substytucyjności działalności CCP

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do substytucyjności działalności tego CCP, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy w planie naprawy uwzględniono kwestię, czy inni CCP, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności lub zostali uznani zgodnie z art. 14 lub art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽³⁾, świadczą niektóre lub wszystkie usługi rozliczeniowe świadczone przez CCP;

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- b) zakres, w jakim w planie naprawy uwzględniono, wykorzystując informacje dostępne CCP, szczegółowe informacje na temat sposobu identyfikacji usług rozliczeniowych świadczonych przez innego CCP, oraz czy takie zidentyfikowane usługi świadczone przez innych CCP są usługami istniejącymi czy też nowo stworzonymi usługami rozliczeniowymi;
- c) przypadki, w których w planie naprawy przewidziano możliwość przenoszenia transakcji lub przeniesienie działalności innej niż krytyczna, częściowo lub w całości, do innego dostawcy usług, oraz:
 - (i) czy możliwość tę przedstawiono wraz z oceną jej wykonalności, wykorzystując informacje dostępne dla CCP;
 - (ii) w jaki sposób w planie naprawy uwzględniono ewentualność, że wdrożenie takiej możliwości przenoszenia transakcji lub przeniesienie działalności innej niż krytyczna nie będzie możliwe.

Artykuł 5

Ocena profilu ryzyka CCP

1. Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do profilu ryzyka tego CCP, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy plan naprawy CCP ogólnie obejmuje i zapewnia odpowiednie środki służące ograniczeniu różnych rodzajów ryzyka i ich prawdopodobnych kombinacji, które mogą wymagać zastosowania instrumentów naprawy, o których mowa w art. 1 lit. c) pkt (iv);
- b) czy w planie naprawy oceniono i ograniczono ryzyko zakłóceń pochodzących zarówno od CCP, jak i od innych podmiotów i dostawców usług, na które CCP posiada ekspozycje, w tym rozliczania, inwestycji, świadczenia usług powierzonych i płatności;
- c) czy w planie naprawy uwzględniono charakter, wielkość i złożoność działalności CCP oraz w jaki sposób elementy te odzwierciedlono w środkach zaproponowanych przez CCP;
- d) czy CCP może samodzielnie stosować plan naprawy bez ingerencji innych podmiotów z tej samej grupy przedsiębiorstw oraz, w miarę możliwości, czy wyraźnie określono wszelkie skutki uboczne dla innych podmiotów powiązanych i współzależności finansowe;
- e) czy w planie naprawy uwzględniono ryzyko z zakresu ochrony środowiska i ryzyko cyberataków, które mogłyby doprowadzić do znacznego pogorszenia sytuacji finansowej CCP, oraz wszelkie inne ryzyka zidentyfikowane w ramach testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w przypadku gdy jest to istotne dla planu naprawy;
- f) czy w planie naprawy oceniono ryzyko prawne, a w szczególności czy wszystkie środki zawarte w planie naprawy są zgodne z prawem, ważne, wiążące i wykonalne;
- g) czy uzgodnienia, porozumienia i umowy, w tym zasady operacyjne CCP i porozumienia z dostawcami usług, są jasne, zgodne z prawem, ważne, wiążące i wykonalne oraz podlegają zaskarżeniu w celu zapewnienia zarządzania ryzykiem związanym z zarzutami prawnymi i postępowaniami cywilnymi oraz minimalizacji tego ryzyka;
- h) czy w razie potrzeby pozyskano opinie prawne potwierdzające ważność prawną i wykonalność środków naprawczych i porozumień dotyczących naprawy, w szczególności w przypadku gdy kontrahent, z którym zawarto porozumienie, ma siedzibę w państwie trzecim;
- i) czy, w przypadku gdy przy zatwierdzeniu planu naprawy CCP zarząd CCP postanowił nie zastosować się do opinii komisji ds. ryzyka, uzasadnienie przedstawione przez CCP zarówno członkom komisji ds. ryzyka, jak i jego właściwemu organowi zgodnie z art. 9 ust. 18 rozporządzenia (UE) 2021/23 jest odpowiednie.

2. Do celów ust. 1 lit. a) rodzaje ryzyka, które należy uwzględnić, obejmują – w zależności od CCP – ryzyko operacyjne, ryzyko kredytowe, ryzyko płynności, ogólne ryzyko biznesowe, ryzyko powiernicze, ryzyko rozrachunku, ryzyko inwestycyjne, ryzyko rynkowe, ryzyko systemowe, ryzyko środowiskowe i ryzyko klimatyczne.

3. Do celów ust. 1 lit. c) aspekty, o których mowa w tej literze, można ocenić w planie naprawy, uwzględniając wszystkie następujące aspekty działalności CCP:

- a) rodzaje instrumentów finansowych, które są lub mają być rozliczane przez CCP;

- b) instrumenty finansowe, które są lub mają być rozliczane przez CCP i podlegają obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- c) średnie wartości rozliczone przez CCP w ciągu jednego roku, według rodzaju produktu i waluty, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym w stosunku do kapitału CCP, na poziomie każdego członka rozliczającego oraz, w miarę możliwości, każdego klienta;
- d) czy transakcje rozliczane przez CCP są realizowane w systemie obrotu w UE, w systemie obrotu państwa trzeciego uznanym za równoważny zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012, czy też poza rynkiem regulowanym;
- e) państwa członkowskie, w których CCP świadczy lub zamierza świadczyć usługi i inną działalność transgraniczną CCP.

Artykuł 6

Ocena profilu ryzyka CCP w odniesieniu do przygotowania CCP

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do harmonogramu, scenariuszy i wskaźników zawartych w planie naprawy. Dokonując tej oceny, właściwe organy i kolegia nadzorcze uwzględniają wszystkie następujące czynniki:

- a) czy w ramach zaplanowanego stosowania i przygotowanej strategii planu naprawy:
 - (i) odzwierciedlono profil ryzyka CCP wynikający z jego modelu działalności i koszyka produktów, w tym uwzględniono płynność rynku, koncentrację na rynku, rolę bezpośrednich członków rozliczających i ich klientów, metody rozliczeń, waluty i godziny rozliczeń, a także obsługiwane systemy obrotu;
 - (ii) uwzględniono szczególną strukturę i strukturę organizacyjną CCP, w tym względy dotyczące podziału kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania i możliwości łączenia ryzyka w ramach poszczególnych usług;
 - (iii) uwzględniono zależności CCP od odpowiednich podmiotów, w tym odnośnych podmiotów powiązanych i osób trzecich;
- b) czy w ramach wskaźników ilościowych i jakościowych zawartych w planie naprawy określono okoliczności, w których należy wprowadzić środki określone w planie naprawy.

Artykuł 7

Ocena profilu ryzyka CCP w odniesieniu do modelu biznesowego

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do ryzyka operacyjnego modelu biznesowego tego CCP, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy odpowiednio zidentyfikowano funkcje krytyczne CCP;
- b) czy przewidziane w planie naprawy uzgodnienia przygotowawcze ułatwiające zbycie aktywów lub linii biznesowych są odpowiednie dla CCP, biorąc pod uwagę wszystkie następujące elementy:
 - (i) czy procedury ustalenia wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów danego CCP są odpowiednie do celów szybkiej i wiarygodnej oceny;
 - (ii) czy harmonogram przewidziany na przygotowanie sprzedaży jest odpowiedni, biorąc pod uwagę rodzaj rozliczanych instrumentów i zakres sprzedaży;
 - (iii) czy ocena potencjalnego wpływu takiej sprzedaży na działalność CCP odzwierciedla specyficzną działalność CCP, tj. rodzaj rozliczanych produktów lub metody uzupełniania depozytu zabezpieczającego mające zastosowanie do produktów i struktur rachunków;
 - (iv) czy dokonano odpowiedniej oceny wpływu uzgodnień przygotowawczych linii biznesowych na członków rozliczających oraz ich klientów i klientów pośrednich, gdy istnieje możliwość identyfikacji, i czy ograniczono wszelkie negatywne skutki;

- c) w przypadku gdy CCP rozlicza kilka produktów – czy CCP rozważył możliwość podzielenia sprzedaży między produkty oraz czy w wyniku takiego podziału stwierdzono jakiegokolwiek przeszkody lub czy stwierdzono jakiegokolwiek inny wpływ takiego podziału sprzedaży na plan naprawy;
- d) czy w planie naprawy oceniono liczbę i znaczenie różnych powiązań z podmiotami, w tym z dostawcami płynności, bankami rozrachunkowymi, platformami, depozytariuszami, agentami inwestycyjnymi, bankami lub dostawcami usług, oraz jak takie powiązania wpływają na środki naprawcze i skuteczność planu naprawy;
- e) czy oceniono znaczenie lub istotność każdego powiązania, w tym pod względem rozliczanych wolumenów i ekspozycji finansowych w ramach tych uzgodnień;
- f) czy dokonano odpowiedniej oceny wszelkich uzgodnień dotyczących outsourcingu, które obejmują część głównej działalności CCP, i czy ograniczono wszelkie stwierdzone rodzaje ryzyka;
- g) w jaki sposób oceniono możliwość wyegzekwowania na drodze prawnej planu naprawy wobec dostawców usług realizujących uzgodnienia dotyczące outsourcingu, o których mowa w lit. f), oraz czy w zadowalający sposób oceniono ewentualną niezdolność podmiotu realizującego takie uzgodnienia będące wynikiem outsourcingu do wywiązania się ze spoczywających na nim obowiązków wynikających z uzgodnień dotyczących outsourcingu, a także w jaki sposób ograniczono to ryzyko w planie naprawy.

Artykuł 8

Ocena ogólnego wpływu planu CCP w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji na niektóre podmioty

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do planu tego CCP w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji, uwzględniając ogólny wpływ, jaki realizacja planu naprawy miałaby na podmioty lub rynki, o których mowa w art. 10 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/23, a w szczególności uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy plan CCP w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji jest zgodny z sekcją A pkt 3 załącznika do rozporządzenia (UE) 2021/23, a w szczególności czy w planie CCP w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji:
 - (i) przewidziano możliwie najbardziej przejrzystą wymianę informacji z zainteresowanymi stronami CCP, w tym członkami rozliczającymi i rynkiem finansowym ogólnie;
 - (ii) zawarto jasne wytyczne dotyczące sposobu zarządzania oczekiwaniami i przewidziano zminimalizowanie potencjalnie negatywnych reakcji rynku na ujawnianie informacji;
- b) czy plan CCP w zakresie komunikacji i ujawniania informacji zawiera jasne procedury dotyczące sposobu i terminu przekazywania informacji różnym podmiotom, z wyraźnymi opisami sposobów, w jakie w procedurach tych uwzględniono wymogi prawne i inne wiążące wymogi.

Artykuł 9

Ocena ogólnego wpływu planu naprawy CCP na członków rozliczających, ich klientów i klientów pośrednich

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy w odniesieniu do jego ogólnego wpływu na członków rozliczających danego CCP oraz, w zakresie, w jakim CCP ma dostęp do takich informacji, ich klientów i klientów pośrednich, w tym w przypadku gdy ci klienci i klienci pośredni zostali uznani za inne instytucje o znaczeniu systemowym, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy plan naprawy prawidłowo odzwierciedla złożoność członkostwa CCP w zakresie rozliczeń, w tym wszystkie poniższe elementy:
 - (i) poziom rozliczania klientów w CCP;
 - (ii) liczbę członków rozliczających z siedzibą:
 - 1) w jurysdykcji CCP;

- 2) w innym państwie członkowskim;
 - 3) w państwie trzecim;
- (iii) koncentrację członkostwa;
- b) czy w planie naprawy uwzględniono ogólny wpływ ewentualnego zakłócenia usług rozliczeniowych świadczonych przez CCP na członków rozliczających oraz – jeśli CCP dysponuje takimi informacjami – na ich klientów i klientów pośrednich, w tym potencjalny wpływ na dostęp do rozliczania i inne skutki wynikające z zasad operacyjnych CCP;
 - c) czy w planie naprawy uwzględniono potencjalny wpływ uzgodnionych środków, które mają być zastosowane w ramach planu naprawy, na członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, na ich klientów i klientów pośrednich;
 - d) czy zgodnie z zasadami operacyjnymi CCP członkowie rozliczający oraz, w stosownych przypadkach, ich klienci i klienci pośredni zgadzają się na jakiegokolwiek zobowiązanie finansowe lub umowne, w tym na sposób obliczania kwoty zobowiązania, czy stosuje się jakąkolwiek maksymalną wartość lub jakiegokolwiek ograniczenie, czy kwota ta jest z góry uzgodnioną sumą, czy też będzie pochodną ekspozycji członka lub klienta, oraz w jaki sposób będzie można wystąpić o takie zasoby.

Artykuł 10

Ocena ogólnego wpływu planu naprawy CCP na powiązane infrastruktury rynku finansowego

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do jego ogólnego wpływu na powiązane infrastruktury rynku finansowego, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy w planie naprawy ocenia się potencjalny wpływ zastosowania środków naprawczych na każdego interoperacyjnego CCP i na każdą inną infrastrukturę rynku finansowego powiązaną z CCP, oceniając znaczenie udziału CCP w tych podmiotach;
- b) czy plan naprawy obejmuje wszelkie uzgodnienia dotyczące interoperacyjności lub krzyżowego uzupełniania depozytu zabezpieczającego z innymi CCP oraz zakres takich uzgodnień, w tym wolumeny rozliczane i zasoby finansowe wymieniane w ramach tych uzgodnień;
- c) czy skutki wdrożenia jakichkolwiek środków w ramach planu naprawy mogą mieć wpływ na dostęp do innych infrastruktur rynku finansowego, a w przypadku zidentyfikowania przeszkód lub ograniczeń – w jaki sposób są one łagodzone;
- d) czy powiązane infrastruktury rynku finansowego i zainteresowane strony, które w przypadku wdrożenia planu naprawy ponosiłyby straty, koszty lub przyczyniałyby się do pokrycia niedoborów płynności, zaangażowano w sposób skuteczny i zadowalający w proces sporządzania tego planu zgodnie z art. 9 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2021/23.

Artykuł 11

Ocena ogólnego wpływu planu naprawy CCP na rynki finansowe, w tym systemy obrotu, obsługiwane przez CCP

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do jego ogólnego wpływu na rynki finansowe, w tym systemy obrotu, obsługiwane przez CCP, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy w planie naprawy oceniono potencjalny wpływ zastosowania środków naprawczych na systemy obrotu oraz wszelkie inne źródła obrotu powiązane z CCP, co obejmuje ocenę znaczenia udziału CCP w tych podmiotach, oraz czy wpływ ten stanowi zagrożenie dla stabilności tych podmiotów;
- b) czy oprócz usług rozliczeniowych CCP świadczy również inne lub pomocnicze istotne lub znaczące usługi związane z rozliczaniem oraz czy jakiegokolwiek środek w ramach planu naprawy może mieć wpływ na rynek finansowy obsługiwany przez CCP, w przypadku gdy CCP świadczy takie inne lub pomocnicze istotne lub znaczące usługi.

Artykuł 12

Ocena ogólnego wpływu planu naprawy CCP na system finansowy dowolnego państwa członkowskiego i Unii jako całości

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do ogólnego wpływu na system finansowy dowolnego państwa członkowskiego i Unii jako całości, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy dokonano oceny potencjalnego wpływu planu naprawy na:
 - (i) stabilność finansową dowolnego państwa członkowskiego i Unii jako całości wynikającego z ewentualnych efektów domina, w tym pod względem ryzyka kredytowego, ryzyka płynności lub ryzyka operacyjnego dla uczestników rozliczających i współzależnych infrastruktur rynku finansowego;
 - (ii) system finansowy dowolnego państwa członkowskiego i Unii jako całości wynikającego z wpływu planu naprawy na co najmniej jeden podmiot powiązany z CCP lub na samego CCP;
- b) czy w celu oceny szerszego wpływu planu naprawy w zakresie ryzyka systemowego w planie naprawy uwzględnia się i odzwierciedla – w stosownych przypadkach istotnych dla planu naprawy – wyniki analiz przeprowadzanych okazjonalnie przez ESMA oraz czy w planie tym łagodzi się w miarę możliwości wpływ wszelkich istotnych ustaleń lub wątpliwości;
- c) czy uwzględniono istotne powiązania z podmiotami, w tym z dostawcami płynności, bankami rozrachunkowymi, platformami, depozytariuszami, agentami inwestycyjnymi, bankami lub dostawcami usług, oceniając, w jaki sposób plan naprawy może wpłynąć na działalność podmiotów powiązanych, a także czy środki zawarte w planie naprawy są odpowiednie i wykonalne w przypadku podmiotów mających zidentyfikowane istotne powiązania lub mogą mieć istotny negatywny wpływ na system finansowy dowolnego państwa członkowskiego i Unii jako całości;
- d) czy dostawcy płynności, w przypadku gdy podlegają nadzorowi organu właściwego dla CCP lub w zakresie, w jakim dostępne są informacje na temat ich ekspozycji na ryzyko utraty płynności, powodują powstanie skoncentrowanych ekspozycji na ryzyko utraty płynności ze względu na wielorakie role, jakie ci dostawcy płynności mogą pełnić dla kilku CCP, w tym jako członek rozliczający, bank płatniczy, bank inwestycyjny, depozytariusz lub podmiot realizujący uzgodnienia dotyczące mechanizmu ochronnego przed utratą płynności.

Artykuł 13

Zachęty

Właściwe organy i kolegia nadzorcze oceniają adekwatność planu naprawy CCP w odniesieniu do tworzenia odpowiednich zachęt dla właścicieli tego CCP, jego członków rozliczających oraz w miarę możliwości ich klientów – stosownie do przypadku – do kontrolowania wielkości ryzyka, jakie ci właściciele tego CCP, jego członkowie rozliczający i ich klienci wnoszą do systemu lub w nim ponoszą, do monitorowania działań CCP w zakresie podejmowania ryzyka i zarządzania ryzykiem oraz do udziału w stosowanym przez CCP procesie dotyczącym zarządzania niewykonaniem zobowiązania, uwzględniając wszystkie następujące czynniki:

- a) czy zachęty zwiększają prawdopodobieństwo udanej naprawy oraz czy w planie naprawy określono zachęty dla różnych zainteresowanych stron, podając w stosownych przypadkach przykłady sposobów, w jakie w czasie kryzysu zachęca się do wnoszenia dobrowolnych lub opcjonalnych wkładów w uzupełnieniu wkładów wynikających z zasad operacyjnych CCP;
- b) czy wezwania do wniesienia zasobów, wkładów lub alokacji kosztów związanych z planem naprawy stwarzają odpowiednie zachęty dla CCP, jego członków rozliczających, ich klientów oraz klientów pośrednich, jeżeli ci bezpośredni i pośredni klienci są znani, akcjonariuszy i innych podmiotów w ramach tej samej grupy, do działania w sposób minimalizujący ryzyko i potencjalne koszty;
- c) czy struktura procesu dotyczącego zarządzania niewykonaniem zobowiązania zachęca członków rozliczających i ich klientów do udziału w zarządzaniu niewykonaniem zobowiązania przez stosowanie instrumentów naprawy i zasobów, które należy zapewnić CCP w ramach naprawy, w tym kar w przypadku niezapewnienia, w uzgodnionych przypadkach, zasobów będących przedmiotem zobowiązania, w tym zapewnienia oddelegowanego personelu do pomocy w zarządzaniu naprawą lub do udziału w przetargu konkurencyjnym na aukcji;
- d) czy uzgodnienia i środki dotyczące aukcji pozycji członków niewykonujących zobowiązań dostatecznie zachęcają wykonujących zobowiązania członków rozliczających do składania konkurencyjnych ofert i czy są dobrze zorganizowane, a także czy te uzgodnienia i środki tworzą zachęty przewidziane w planie naprawy;

- e) czy związek między działalnością członków rozliczających a ich potencjalnymi stratami wynikającymi z planu naprawy stanowi odpowiednią zachętę do zwiększenia prawdopodobieństwa skutecznej naprawy, w tym czy straty lub ograniczenie potencjalnych strat są proporcjonalne do wskaźnika działalności członka na podstawie zmiennego depozytu zabezpieczającego, początkowego depozytu zabezpieczającego, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania lub innych wskaźników opartych na ryzyku i działalności;
- f) czy opracowane przez CCP mechanizmy angażowania powiązanych infrastruktur rynku finansowego i zainteresowanych stron, które ponosiłyby straty, koszty lub wносиłyby wkład w pokrycie niedoborów płynności w przypadku wdrożenia planu naprawy, w proces przygotowywania planu naprawy i uczestniczenia w odpowiednich dyskusjach dotyczących zarządzania ryzykiem, są odpowiednio zorganizowane i stwarzają odpowiednie zachęty w celu zapewnienia równowagi między interesami powiązanych infrastruktur rynku finansowego i zainteresowanych stron;
- g) czy zaangażowanie członków rozliczających, a także ewentualnie ich klientów, lub innych podmiotów powiązanych z CCP, w świadczenie usług w celu ograniczenia strat w przypadku naprawy obejmuje właściwe zachęty do świadczenia na rzecz CCP odpowiednich usług, w tym działania w charakterze kontrahenta transakcji repo i zapewnienia płynności.

Artykuł 14

Węście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/452**z dnia 24 lutego 2023 r.****rejestrujące oznaczenie geograficzne napoju spirytusowego na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 [„Grappa della Valle d’Aosta/Grappa de la Vallée d’Aoste”]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 ⁽²⁾ Komisja przeanalizowała wniosek Włoch z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie rejestracji nazwy „Grappa della Valle d’Aosta/Grappa de la Vallée d’Aoste” jako oznaczenia geograficznego.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2019/787, które zastępuje rozporządzenie (WE) nr 110/2008, weszło w życie dnia 25 maja 2019 r. Zgodnie z art. 49 ust. 1 tego rozporządzenia rozdział III rozporządzenia (WE) nr 110/2008 dotyczący oznaczeń geograficznych zostaje uchylony ze skutkiem od dnia 8 czerwca 2019 r.
- (3) Ustaliwszy, że wniosek jest zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 110/2008, Komisja opublikowała podstawowe specyfikacje dokumentacji technicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ na podstawie art. 17 ust. 6 tego rozporządzenia zgodnie z art. 50 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2019/787.
- (4) Do Komisji nie wpłynęło żadne powiadomienie o sprzeciwie zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/787.
- (5) Należy zatem zarejestrować nazwę „Grappa della Valle d’Aosta/Grappa de la Vallée d’Aoste” jako oznaczenie geograficzne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się oznaczenie geograficzne „Grappa della Valle d’Aosta/Grappa de la Vallée d’Aoste”. Zgodnie z art. 30 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/787 niniejsze rozporządzenie udziela oznaczeniu geograficznemu „Grappa della Valle d’Aosta/Grappa de la Vallée d’Aoste” ochrony, o której mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) 2019/787.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

⁽³⁾ Dz.U. C 429 z 11.11.2022, s. 29.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2023 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/453**z dnia 2 marca 2023 r.**

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/141 wobec przywozu niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W styczniu 2017 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła na przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej („SSTPF” lub „łączniki”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Tajwanu ostateczne cło antydumpingowe rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/141⁽²⁾, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/659⁽³⁾. Obowiązujące cła antydumpingowe wynoszą od 30,7 % do 64,9 % dla przywozu pochodzącego z ChRL oraz od 5,1 % do 12,1 % dla przywozu pochodzącego z Tajwanu. Dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia tych cel, wszczęto w październiku 2015 r. („pierwotne dochodzenie”) ⁽⁴⁾.
- (2) W styczniu 2022 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia obowiązujących środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, publikując zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁵⁾. Wymieniony przegląd jest nadal w toku.

1.2. Wniosek

- (3) Komisja otrzymała wniosek, złożony na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu SSTPF pochodzących z Chin poprzez przywóz SSTPF wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, oraz o poddanie tego przywozu obowiązkowej rejestracji („wniosek”).
- (4) Wniosek został złożony 25 kwietnia 2022 r. przez Komitet Obrony Przemysłu Łączników Spawanych Doczołowo ze Stali Nierdzewnej Unii Europejskiej (ang. Defence Committee of the Stainless steel butt-welding Fittings industry of the European Union) („wnioskodawca”).
- (5) Wniosek zawierał wystarczające dowody potwierdzające zmianę struktury handlu obejmującego wywóz z Chin i Malezji do Unii, która nastąpiła po wprowadzeniu środków w odniesieniu do SSTPF pochodzących z Chin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/141 z dnia 26 stycznia 2017 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 22 z 27.1.2017, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/659 z dnia 6 kwietnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/141 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 94 z 7.4.2017, s. 9).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych, ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. C 357 z 29.10.2015, s. 5).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych, ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. C 40 z 26.1.2022, s. 1).

- (6) Ponadto we wniosku przedstawiono dowody wskazujące, że jest mało prawdopodobne, aby zmiana ta wynikała z praktyki, procesu lub prac, w odniesieniu do których istniałyby wystarczające racjonalne przyczyny lub uzasadnienie ekonomiczne poza nałożonym cłem. Istotnie wnioskodawca stwierdził, że rzeczywista produkcja produktu objętego dochodzeniem w Malezji była ograniczona tylko do dwóch producentów, których łączna wielkość wywozu do Unii była, od czasu nałożenia środków na produkt objęty postępowaniem, stale znacznie niższa niż wielkość wywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii. Jak wynika z dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę, zmiana ta wydaje się wynikać z przeładunku produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i przewożonego przez Malezję do Unii. Wnioskodawca przedstawił dowody podające w wątpliwość rzeczywiste istnienie w Malezji zakładów produkcyjnych należących do przedsiębiorstw z chińskim kapitałem. Ponadto wnioskodawca przedstawił dowody na to, że chińscy producenci otwarcie proponują zmianę pochodzenia produktu objętego postępowaniem z chińskiego na malezyjskie.
- (7) Wniosek zawierał również wystarczające dowody pokazujące, że praktyka, proces lub prace, o których mowa, osłabiają skutki naprawcze obowiązujących środków antidumpingowych w odniesieniu do ilości i cen. Wydaje się, że na rynek unijny wprowadzono znaczne ilości pochodzącego z przywozu produktu objętego dochodzeniem. Ponadto istniały wystarczające dowody na to, że taki przywóz SSTPF odbywał się po cenach wyrządzających szkodę.
- (8) Oprócz tego wniosek zawierał wystarczające dowody na to, że SSTPF wysyłane z Malezji były wywożone po cenach dumpingowych w odniesieniu do wartości normalnej uprzednio ustalonej dla SSTPF pochodzących z Chin.

1.3. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (9) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, są spawane doczołowo łączniki rur i przewodów rurowych, z gatunków stali nierdzewnej austenitycznej, odpowiadających następującym typom według normy AISI: 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 oraz 321H i ich odpowiednikom w innych normach, o maksymalnej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm i o ściankach o grubości 16 mm lub mniejszej, o średnim współczynniku chropowatości (Ra) powierzchni wewnętrznej nie mniejszym niż 0,8 mikrometra, nie kołnierzowe, nawet obro-bione, klasyfikowane w dniu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/141 do kodów CN ex 7307 23 10 i ex 7307 23 90 (kody TARIC 7307 23 10 15, 7307 23 10 25, 7307 23 90 15, 7307 23 90 25) i pochodzące z ChRL („produkt objęty postępowaniem”). Jest to produkt, do którego mają zastosowanie obecnie obowiązujące środki.
- (10) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt, jak ten określony w poprzednim motywie, ale wysyłany z Malezji, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Malezji, objęty obecnie tymi samymi kodami CN co przedmiotowy produkt (kody TARIC 7307 23 10 35, 7307 23 10 40, 7307 23 90 35, 7307 23 90 40) („produkt objęty dochodzeniem”).
- (11) Dochodzenie wykazało, że SSTPF wywożone z Chin do Unii oraz SSTPF wysyłane z Malezji, pochodzące lub nie pochodzące z Malezji, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (12) Pantech Steel Industries Sdn.Bhd („PSI”), jedno z przedsiębiorstw należących do Grupy Pantech, skontaktowało się z Komisją, aby upewnić się, że jeden z jego rodzajów produktów – łuki rurowe gięte metodą indukcyjną – nie jest objęty pierwotną definicją produktu. Po przeanalizowaniu dostarczonego opisu produktu i konsultacji z wnioskodawcą Komisja potwierdziła, że łuki rurowe gięte metodą indukcyjną nie są objęte pierwotną definicją produktu.
- (13) Paul Meijering Metalen B.V. (PMM B.V.), importer unijny, podważył zakres produktu objętego dochodzeniem. Przedłożył on uwagi w tej sprawie, a także w sprawie wszczęcia dochodzenia i wystąpił z wnioskiem o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem przedstawicieli służb Komisji. Posiedzenie wyjaśniające odbyło się 7 lipca 2022 r. Podczas posiedzenia Komisja wyjaśniła, że celem dochodzenia jest ustalenie, czy ma miejsce obchodzenie środków za pośrednictwem Malezji. Nie było podstawy prawnej do zmiany zakresu środków w kontekście tego dochodzenia. Zakres produktu został ustalony w pierwotnym dochodzeniu, w którym wykazano, że wszystkie łączniki objęte definicją produktu są produktami podobnymi.

1.4. Wszczęcie postępowania

- (14) Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia, Komisja zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wszczęła dochodzenie i 8 czerwca 2022 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/894 ⁽⁶⁾ („rozporządzenie wszczynające”) objęła rejestracją przywóz SSTPF wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji.
- (15) W rozporządzeniu wszczynającym stwierdzono, że jeżeli w trakcie dochodzenia stwierdzone zostaną praktyki związane z obchodzeniem środków objęte zakresem art. 13 rozporządzenia podstawowego, inne niż wymienione w jego motywie 7, dochodzenie może objąć również te praktyki.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (16) Przedsiębiorstwo PMM B.V. zwróciło uwagę na rozbieżność między danymi dotyczącymi wielkości wywozu z Malezji do Unii za 2017 r. a odpowiadającymi im danymi dotyczącymi wielkości przywozu z Malezji do Unii zawartymi we wniosku. Nie zgodziło się również z twierdzeniem wnioskodawcy, że jedynym wyjaśnieniem rozbieżności między wielkością wywozu z Chin do Malezji a wielkością wywozu z Malezji do Unii był przeładunek. Ponadto wskazało na brakujące odniesienia we wniosku.
- (17) Podczas posiedzenia wyjaśniającego, o którym mowa w motywie 13, Komisja wyjaśniła, że zbadała wniosek zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i uznała, że przesłanki do wszczęcia postępowania zostały spełnione, tj. że istnieją dowody wystarczające do wszczęcia dochodzenia. Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wniosek zawiera dostępne wnioskodawcy informacje. Normy prawne dowodów wymaganych w celu wszczęcia dochodzenia („wystarczające” dowody) są inne od tych, które są wymagane do ostatecznego stwierdzenia istnienia praktyk obchodzenia środków.
- (18) Różnica w danych statystycznych za 2017 r. lub twierdzenia dotyczące przeładunku oparte na różnicy w danych statystycznych dotyczących ChRL i Malezji nie zmieniły faktu, że we wniosku wykazano wyraźną zmianę struktury handlu między ChRL, Malezją i Unią. Wnioskodawca przekazał również dowody dotyczące praktyk przeładunkowych.
- (19) Komisja wyjaśniła jednak, że celem dochodzenia jest ustalenie, czy zmiana struktury handlu, w tym handlu między Chinami a Malezją, wynika z praktyk stanowiących obchodzenie środków zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego i nie ogranicza się do przeładunku.
- (20) W związku z powyższym wniosek zawierał wystarczające dowody dotyczące czynników określonych w art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 ust. 3.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres sprawozdawczy

- (21) Dochodzenie objęło okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2021 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem zgromadzono między innymi w celu zbadania domniemanej zmiany w strukturze handlu po nałożeniu środków na produkt objęty postępowaniem oraz istnienia praktyki, procesu lub prac, dla których nie było wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia innego niż nałożenie cła. Za okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. („okres sprawozdawczy” lub „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania, czy przywóz osłabiał skutki naprawcze obowiązujących środków w odniesieniu do cen lub ilości oraz czy występował dumping.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/894 z dnia 7 czerwca 2022 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antidumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/141 na przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrabianych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, przez przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrabianych, wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, oraz poddające ten przywóz obowiązkowej rejestracji (Dz.U. L 155 z 8.6.2022, s. 36).

1.7. Dochodzenie

- (22) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze Chin i Malezji, znanych producentów eksportujących w tych państwach, przemysł Unii oraz znanych importerów w Unii.
- (23) Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Malezji w Unii Europejskiej o przekazanie jej nazw i adresów producentów eksportujących lub stowarzyszeń przedstawicielskich, którzy mogliby być zainteresowani współpracą w dochodzeniu, oprócz malezyjskich producentów eksportujących wskazanych we wniosku przez wnioskodawcę. Misja Malezji przekazała Komisji odpowiedni wykaz. Komisja skontaktowała się ze wszystkimi przedsiębiorstwami w momencie wszczęcia dochodzenia.
- (24) Na stronie internetowej DG ds. Handlu udostępniono formularze wniosków o zwolnienie producentów/eksporterów w Malezji, kwestionariusze dla producentów/eksporterów w Chinach oraz dla importerów w Unii.
- (25) Czterech malezyjskich producentów eksportujących przedłożyło formularze wniosków o zwolnienie. Były to:
- MAC Pipping Materials Sdn. Bhd („MAC”),
 - Pantech Stainless and Alloy Industries Sdn. Bhd („Pantech”),
 - SP United Industry Sdn. Bhd („SPI”),
 - TP Inox Sdn. Bhd („TP”).
- (26) Ponadto cztery malezyjskie przedsiębiorstwa, powiązane z Pantech lub SPI, przedstawiły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (27) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przesłało również 6 importerów unijnych. Jedno z tych przedsiębiorstw nie prowadziło przywozu SSTPF z Malezji, w związku z tym jego odpowiedzi nie były dalej analizowane. Komisja wykorzystała odpowiedzi importerów na pytania zawarte w kwestionariuszu, aby przeprowadzić kontrolę krzyżową przepływów handlowych i nazw dostawców z Malezji.
- (28) W trakcie weryfikacji informacji i danych statystycznych dostarczonych przez wnioskodawcę i współpracujące przedsiębiorstwa malezyjskie Komisja przeprowadziła konsultacje na miejscu z władzami Malezji, a mianowicie z Ministerstwem Handlu i Przemysłu, Królewską Izbą Celną, Ministerstwem Finansów oraz przedstawicielami stref wolnego handlu Klang i Penang.
- (29) Komisja przeprowadziła ponadto wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- Producenci eksportujący z Malezji:
- MAC Pipping Materials Sdn. Bhd, Klang, Malezja,
 - Pantech Stainless and Alloy Industries Sdn. Bhd, Jahor, Malezja,
 - SP United Industry Sdn. Bhd, Nilai, Malezja,
 - TP Inox Sdn. Bhd, Pulau Pinang, Malezja.
- Przedsiębiorstwa handlowe, importerzy i dostawcy surowców powiązani z producentami eksportującymi z Malezji:
- Kanzen Tetsu Sdn. Bhd, Klang, Malezja,
 - Kentzu Steel Sdn. Bhd., Kuala Lumpur, Malezja,
 - Pantech Corporation Sdn. Bhd, Jahor, Malezja,
 - Pantech Galvanizing Sdn. Bhd, Jahor, Malezja.
- (30) Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw:
- Krajowe przedsiębiorstwa handlowe powiązane z producentami z Malezji:
- Pantech (Kuantan) Sdn. Bhd, Kuantan, Malezja,

— Panaflo Controls Pte. Ltd, Singapur.

- (31) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony zostały poinformowane, że nieprzedłożenie wszystkich istotnych informacji lub przedłożenie niepełnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji może prowadzić do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i oparcia ustaleń na dostępnych faktach.
- (32) 7 lipca 2022 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem importera unijnego PMM B.V., jak wyjaśniono w motywach 13 i 16–19. Po ujawnieniu ustaleń odpowiednio 8 i 12 grudnia 2022 r. odbyły się posiedzenia wyjaśniające z udziałem MAC i PMM B.V.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (33) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, aby dokonać oceny występowania możliwego obchodzenia środków, należy poddać analizie następujące elementy:
- czy wystąpiła zmiana w strukturze handlu pomiędzy ChRL/Malezją a Unią,
 - czy ta zmiana wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza wprowadzonymi środkami antydumpingowymi,
 - czy istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem, oraz
 - czy istnieją dowody dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla produktu objętego postępowaniem.
- (34) We wniosku zarzucono przeładunek produktu objętego postępowaniem na trasie z Malezji do Unii (zob. motyw 6).
- (35) Jeśli chodzi o przeładunek, w toku dochodzenia nie wykryto dowodów świadczących o tym, że którykolwiek z czterech współpracujących producentów eksportujących, których wywóz stanowił całość wywozu do Unii w okresie sprawozdawczym (zob. motyw 39), brał udział w takich praktykach. Komisja porównała dane przekazane przez cztery współpracujące przedsiębiorstwa z danymi statystycznymi, co wykazało, że przedsiębiorstwa te prowadziły zdecydowaną większość wywozu SSTPF do Unii przez większą część okresu objętego dochodzeniem oraz całość tego wywozu w okresie sprawozdawczym. W toku dochodzenia ustalono, że żadne z czterech przedsiębiorstw nie dokonywało przeładunku. Nabywane przez nie ilości SSTPF z ChRL były minimalne i były sprzedawane na rynku krajowym w Malezji. Zarzut ten nie znalazł zatem potwierdzenia w toku dochodzenia.
- (36) Jak wspomniano w motywie 5, wniosek zawierał jednak wystarczające dowody potwierdzające zmianę struktury handlu obejmującego wywóz z Chin i Malezji do Unii, która nastąpiła po wprowadzeniu środków w odniesieniu do SSTPF pochodzących z Chin. Konkretnie we wniosku przedstawiono dowody, w oparciu o oficjalne statystyki, potwierdzające wzrost przywozu SSTPF z Malezji do Unii i jednoczesny wzrost przywozu SSTPF z Chin do Malezji⁽⁷⁾, co stanowi zmianę struktury handlu zgodnie z wymogami art. 13 rozporządzenia podstawowego. Ponadto, jak wskazano w motywie 6, we wniosku przedstawiono dowody wskazujące, że – na podstawie dostępnych informacji na temat rzeczywistej produkcji w Malezji – jest mało prawdopodobne, aby zmiana ta wynikała z praktyki, procesu lub prac, w odniesieniu do których istniałyby wystarczające racjonalne przyczyny lub uzasadnienie ekonomiczne poza nałożonym cłem. Zgodnie z wnioskiem zmiana wynikała z przeładunku, a twierdzenie to zostało poparte wystarczającymi dowodami, w szczególności ofertami przedsiębiorstw malezyjskich otwarcie oferujących dostarczanie chińskich SSTPF ze zmianą pochodzenia w celu uniknięcia ceł antydumpingowych⁽⁸⁾. Chociaż, jak wspomniano w motywie 35, w toku dochodzenia nie znaleziono dowodów na to, że malezyjskie przedsiębiorstwa rzeczywiście skorzystały z domniemanej propozycji odsprzedaży chińskich SSTPF, potwierdzono, że nastąpiła zmiana struktury handlu. W świetle dowodów, w szczególności znanych rzeczywistych mocy produkcyjnych w Malezji, było mało prawdopodobne, aby taka zmiana nastąpiła w wyniku praktyki, procesu lub prac mających wystarczające racjonalne przyczyny lub uzasadnienie ekonomiczne. W związku z tym Komisja kontynuowała dochodzenie.

⁽⁷⁾ Wniosek, pkt 43, s. 8 i pkt 55, s. 12.

⁽⁸⁾ Wniosek, pkt 62, s. 14.

- (37) Dochodzenie dotyczyło wszystkich praktyk wchodzących w zakres art. 13 rozporządzenia podstawowego (zob. motyw 15), dlatego Komisja przeanalizowała również działalność montażową omawianych przedsiębiorstw w oparciu o wykorzystanie chińskich surowców lub półproduktów.
- (38) W odniesieniu do działalności montażowej Komisja sprawdziła konkretnie, czy spełnione były kryteria określone w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w szczególności:
- czy wspomniana działalność montażowa/wykończeniowa rozpoczęła się lub znacznie się zwiększyła po wszczęciu lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, zaś części pochodzą z kraju objętego środkami, oraz
 - czy części te stanowią 60 % lub więcej łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu, a wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia była niższa niż 25 % kosztów produkcji.

2.2. Współpraca

- (39) Jak stwierdzono w motywie 25, czterech producentów eksportujących w Malezji złożyło wniosek o zwolnienie ze środków, gdyby ich zakres rozszerzono na Malezję. Współpracowali oni podczas całej procedury, przedstawiając formularze wniosków o zwolnienie, udzielając odpowiedzi na pisma w sprawie uzupełnienia braków oraz wyrażając zgodę na kontrole na miejscu. Poziom współpracy w przypadku malezyjskich producentów eksportujących był wysoki, gdyż zgłoszone przez nich łączne wielkości wywozu SSTPF do Unii w przedłożonych formularzach wniosków o zwolnienie odpowiadały łącznej wielkości przywozu z Malezji w okresie sprawozdawczym przedstawionego w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu.

2.3. Zmiana struktury handlu

2.3.1. Przywóz SSTPF do Unii

- (40) W tabeli 1 przedstawiono zmiany w przywozie SSTPF z Chin i Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 1

Unijny przywóz SSTPF w okresie objętym dochodzeniem (tony)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OS
Chiny	3 018	3 121	1 412	1 008	523	693	708	719
Wskaźnik (podstawa = 2014)	100	103	47	33	17	23	23	24
Malezja	297	314	382	502	1 120	1 414	1 290	1 626
Wskaźnik (podstawa = 2014)	100	106	129	169	377	476	434	547

Źródło:

2014 i 2015 r.: pierwotne dochodzenie (bez Zjednoczonego Królestwa).

2016: Eurostat (przywóz na poziomie CN został skorygowany do poziomu TARIC na podstawie danych z 2017 r.).

2017 do OS: Eurostat (poziom TARIC).

- (41) Łączna wielkość unijnego przywozu SSTPF z Malezji wzrosła ponad pięciokrotnie w okresie objętym dochodzeniem, z 297 ton w 2014 r. do 1 626 ton w okresie sprawozdawczym.
- (42) W tym samym czasie przywóz Unii z Chin zmniejszył się o 76 %, z 3 018 ton w 2014 r. do 719 ton w okresie sprawozdawczym.
- (43) Ponieważ Komisja nie znalazła żadnych dowodów na to, że czterech współpracujących producentów eksportujących dokonywało przeładunku, nie przeanalizowano wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem z Chin do Malezji.

2.3.2. Przywóz części (surowców i półproduktów) z Chin do Malezji

- (44) Głównymi materiałami wsadowymi do produkcji SSTPF są spawane rury i przewody rurowe oraz rury i przewody bez szwu. Te materiały wsadowe są następnie dalej przetwarzane w celu wyprodukowania odpowiednio łączników spawanych i bezszwowych. Ponadto z blach produkowane są łączniki bezszwowe w postaci nakrętek. Co więcej, jedno z przedsiębiorstw współpracujących wykorzystywało również blachy osłonowe do produkcji łączników spawanych o dużych średnicach. Jedno ze współpracujących przedsiębiorstw w części okresu objętego dochodzeniem dokonywało również przywozu półproduktów (łączników rurowych) do dalszego przetwarzania.
- (45) W tabeli 2 przedstawiono zmiany w zakresie przywozu części wykorzystywanych do produkcji SSTPF z Chin do Malezji, na podstawie zweryfikowanych danych współpracujących przedsiębiorstw. Komisja porównała te dane ze statystykami dotyczącymi przywozu do Malezji otrzymanymi od władz Malezji oraz dostępnymi w bazie danych Global Trade Atlas (GTA) ⁽⁹⁾. Dane liczbowe przekazane przez przedsiębiorstwa uznano jednak za bardziej wiarygodne przy analizie struktury handlu niż statystyki dotyczące przywozu. Odnosne surowce mogą być przywożone do Malezji na podstawie różnych 10-cyfrowych kodów celnych i mogą być również wykorzystywane w sektorach niższego szczebla innych niż produkcja SSTPF. Na poziomie współpracujących producentów eksportujących i biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy, Komisja mogła prześledzić ostateczne wykorzystanie części i ustalić, czy były one wykorzystywane do dalszego wywozu SSTPF do Unii. W związku z tym Komisja postanowiła wykorzystać zweryfikowane informacje dostarczone przez współpracujące przedsiębiorstwa.

Tabela 2

Przywóz surowców z Chin do Malezji w okresie objętym dochodzeniem (w tonach) ⁽¹⁰⁾

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OS
Chiny	[200–300]	[300–400]	[580–660]	[280–360]	[800–900]	[1 500–1 600]	[1 950–2 050]	[2 400–2 500]
Wskaźnik (podstawa = 2014)	100	134	241	120	336	625	801	977

Źródło: zweryfikowane dane przedsiębiorstw.

- (46) Wartości w tabeli 2 przedstawiają zagregowane wielkości przywozu wszystkich surowców/półproduktów przywożonych z Chin przez współpracujących producentów malezyjskich, które obejmują 100 % malezyjskiego wywozu SSTPF do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (47) Z tabeli 2 wynika, że przywóz surowców/półproduktów z Chin do Malezji znacznie wzrósł w okresie objętym dochodzeniem, niemal dziesięciokrotnie. Wzrost ten był szczególnie widoczny w okresie między rokiem 2018 a okresem sprawozdawczym.
- (48) Znaczący wzrost wielkości przywozu surowców z Chin do Malezji wskazuje na rosnący popyt na tego rodzaju materiały wsadowe w Malezji, co można by przynajmniej częściowo wyjaśnić wzrostem produkcji i wywozu SSTPF z Malezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

2.3.3. Wnioski dotyczące zmiany w strukturze handlu

- (49) Wzrost wywozu SSTPF z Malezji do Unii, wraz ze wzrostem wywozu części z Chin do Malezji w tym samym okresie, stanowi zmianę struktury handlu między Chinami, Malezją i Unią w rozumieniu art. 13 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽⁹⁾ <https://connect.ihsmarket.com/gta/home>

⁽¹⁰⁾ Wartości podano w przedziałach, ponieważ w odniesieniu do lat 2014–2017 dotyczą one tylko dwóch przedsiębiorstw.

- (50) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo PMM B.V. wskazało, że środki antydumpingowe wobec SSTPF pochodzących z Chin zostały wprowadzone w styczniu 2017 r., podczas gdy przywóz do UE z Malesji wykazywał już tendencję wzrostową w latach 2014–2017.
- (51) Przedsiębiorstwo zwróciło również uwagę, że wzrost przywozu materiałów wsadowych z Chin do Malesji w okresie objętym dochodzeniem był znacznie wyższy niż wzrost wywozu łączników z Malesji do Unii. Według PMM B.V. oznacza to, że malezyjscy producenci po prostu zwiększyli produkcję SSTPF i niekoniecznie mieli na celu rynek unijny.
- (52) Należy jednak zauważyć, że dochodzenie, w wyniku którego wprowadzono środki pierwotne, zostało wszczęte w październiku 2015 r. Ponieważ wszczęcie postępowania antydumpingowego może samo w sobie mieć wpływ na zachowanie podmiotów gospodarczych oraz aby uzyskać pełny obraz sytuacji i właściwie porównać przepływy handlowe przed wszczęciem dochodzenia z przepływami po jego zakończeniu i po nałożeniu cła, Komisja postanowiła rozpocząć okres obecnego dochodzenia dotyczącego obchodzenia środków w dniu 1 stycznia 2014 r. Wzrost przywozu z Malesji był w rzeczywistości widoczny już w latach 2014–2017. Wzrost wielkości tego przywozu nabrał jednak tempa między 2017 r. a okresem sprawozdawczym, tj. po nałożeniu cła zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (53) Dokładnie taką samą tendencję można było zaobserwować w przypadku przywozu surowców z Chin do Malesji. Fakt, że wzrost przywozu chińskich rur ze stali nierdzewnej do Malesji nie pokrywa się „jeden do jednego” ze wzrostem wywozu SSTPF z Malesji do Unii, nie zmienia ustalenia, że wywóz do Unii wzrósł ponad pięciokrotnie w okresie objętym dochodzeniem, co wraz z prawie dziesięciokrotnym wzrostem przywozu materiałów wsadowych z ChRL do Malesji stanowi zmianę struktury handlu w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ponadto, ponieważ rury przywożone z Chin są wykorzystywane nie tylko do produkcji łączników, nie można było stwierdzić zgodności „jeden do jednego”.
- (54) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo MAC stwierdziło również, że Komisja nie dokonała analizy ani kwalifikacji zmiany struktury handlu. Zdaniem przedsiębiorstwa fakt, że przywóz surowców z ChRL do Malesji wzrósł prawie dziesięciokrotnie, podczas gdy przywóz SSTPF z Malesji do Unii wzrósł tylko ponad pięciokrotnie, oznacza, że siłą rzeczy tylko około połowa surowców przywożonych z Chin do Malesji znalazła się w SSTPF wywożonych do Unii. Przedsiębiorstwo MAC stwierdziło ponadto, że biorąc pod uwagę, iż dwaj współpracujący eksporterzy, których już uznano za rzeczywistych producentów malezyjskich, przywozili jedynie bardzo niewielki odsetek swoich surowców z Chin, ale również zwiększyli swój wywóz do Unii po nałożeniu cła na SSTPF, a także biorąc pod uwagę, że zweryfikowane dane dotyczące sprzedaży przedsiębiorstwa MAC potwierdziły, że w ujęciu wagowym prawie 50 % sprzedaży SSTPF prowadzonej przez MAC trafiło na rynki inne niż unijny, ciężar ustalenia Komisji dotyczącego „zmiany struktury handlu” wydaje się spoczywać głównie na TP, a w każdym razie ustalenie to nie ma odpowiedniego uzasadnienia ani nie jest oparte na spójnych dowodach.
- (55) Argument ten został odrzucony. Po pierwsze, na poziomie ogólnokrajowym, w oparciu o oficjalne statystyki i zweryfikowane dane pochodzące od współpracujących przedsiębiorstw, w ramach dochodzenia ustalono, że o ile przywóz SSTPF z ChRL do Unii znacznie się zmniejszył, o tyle w okresie objętym dochodzeniem nastąpił znaczny wzrost zarówno przywozu materiałów wsadowych z ChRL do Malesji, jak i przywozu SSTPF z Malesji do Unii. Dowody te wyraźnie wskazują, że rosnący popyt na tego rodzaju materiały wsadowe w Malesji można, przynajmniej częściowo, wyjaśnić wzrostem produkcji i wywozu SSTPF z Malesji do Unii w okresie objętym dochodzeniem (zob. motyw 48). Po drugie, nawet gdyby przyjąć argument przedsiębiorstwa MAC, że tylko około połowa surowców przywożonych do Malesji z Chin była wykorzystywana w SSTPF wywożonych do Unii, nadal występowałaby zmiana struktury handlu w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Po trzecie, oprócz analizy zmiany struktury handlu na poziomie ogólnokrajowym Komisja przeanalizowała tę zmianę również na poziomie wyłącznie przedsiębiorstw MAC i TP w oparciu o własne zweryfikowane dane i również w tym przypadku stwierdziła znaczny, równoległy wzrost (zob. tabela 3 poniżej). Znaczna część obu wzrostów dotyczy przede wszystkim przedsiębiorstwa MAC, ponieważ TP rozpoczęło działalność dopiero w drugiej połowie 2020 r. (zob. motyw 89). Ponadto większość wywozu prowadzonego przez MAC do Unii w okresie objętym dochodzeniem stanowiły produkty wytworzone z części przywożonych z ChRL, ponieważ przedsiębiorstwo przywoziło prawie 100 % swoich surowców z Chin (zob. motyw 58). W związku z tym na poziomie całego kraju w dochodzeniu wykazano wyraźną zmianę struktury handlu. Ponadto w dochodzeniu na poziomie przedsiębiorstwa, w oparciu o zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwo, ustalono, że MAC jest jednym z głównych podmiotów odpowiedzialnych za tę zmianę. Przedsiębiorstwo MAC nie przedstawiło żadnej innej analizy, argumentacji ani kwalifikacji, ani też nie wskazało, jakie inne dowody Komisja powinna była wykorzystać.

2.4. Praktyki, procesy lub prace niemające wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożeniem cła antydumpingowego

- (56) Komisja najpierw przeanalizowała, czy działalność współpracujących przedsiębiorstw rozpoczęła się lub znacznie się zwiększyła po wszczęciu dochodzenia antydumpingowego lub tuż przed jego wszczęciem oraz czy części objęte postępowaniem pochodzą z kraju objętego środkami.
- (57) Przedsiębiorstwa współpracujące prowadziły przywóz surowców i części z Chin w okresie objętym dochodzeniem, a zatem prawdopodobnie prowadziły działalność montażową/wykończeniową w Malezji, zanim wysłały SSTPF do Unii.
- (58) MAC i TP rozpoczęły działalność po wprowadzeniu środków wobec Chin w styczniu 2017 r. (odpowiednio w 2018 i 2020 r.). Prawie 100 % surowców przywoziły z Chin ⁽¹⁾.
- (59) Ponadto sprzedaż SSTPF do Unii oraz przywóz surowców z Chin prowadzone przez oba przedsiębiorstwa znacznie wzrosły od momentu powstania przedsiębiorstw, a ich najwyższy poziom odnotowano w okresie sprawozdawczym.
- (60) W tabeli 3 przedstawiono tendencje na podstawie zagregowanych danych liczbowych dotyczących obu przedsiębiorstw w odniesieniu do ich wywozu SSTPF do Unii oraz przywozu surowców/półproduktów z Chin w okresie od 2018 r. do okresu sprawozdawczego ⁽²⁾.

Tabela 3

Wskaźniki wywozu i przywozu MAC i TP (rok 2018 = 100)

	2018	2019	2020	OS
Wywóz SSTPF do UE	100	527	654	813
Przywóz surowców z Chin	100	366	440	608

Źródło: zweryfikowane dane przedsiębiorstw.

- (61) Sytuacja pozostałych dwóch przedsiębiorstw (Pantech i SPI) była zupełnie inna. Oba te przedsiębiorstwa były producentami SSTPF jeszcze przed 2014 r. Wnioskodawcy w swoim wniosku określili oba przedsiębiorstwa jako rzeczywistych producentów ⁽³⁾. Ich wywóz do Unii wzrósł po wprowadzeniu środków, jednak w toku dochodzenia potwierdzono, że przedsiębiorstwa te są rzeczywistymi producentami (zob. sekcja 2.5 poniżej dotycząca badania wartości części). Jedynie rury bez szwu, które stanowiły niewielki odsetek ich surowców/części, były przywożone z Chin w okresie objętym dochodzeniem, a następnie wykorzystywane do produkcji SSTPF wywożonych do Unii.
- (62) Art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wymaga istnienia związku między przedmiotowymi praktyką, procesem lub pracami a zmianą struktury handlu, polegającego na tym, że ta druga musi „wynikać” z tych pierwszych. Zatem to praktyka, proces lub prace prowadzące do zmiany struktury handlu muszą mieć wystarczające racjonalne przyczyny lub uzasadnienie ekonomiczne inne niż nałożenie cła, aby nie uznano ich za obejście środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (63) Nawet jeżeli mogły istnieć inne powody utworzenia przedsiębiorstwa w Malezji niż obowiązujące środki, tj. zaopatrywanie malezyjskiego rynku krajowego, inne elementy zdecydowanie wskazują, w odniesieniu do MAC i TP, na zmianę struktury handlu w związku z nałożeniem ceł:

— przedsiębiorstwa zostały utworzone po wprowadzeniu pierwotnych środków,

⁽¹⁾ W pierwszym roku (2018) działalności i w okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo MAC dokonywało niewielkich zakupów blachy również z Malezji.

⁽²⁾ Ze względu na poufność danych podano tylko wskaźniki, ponieważ wartości dotyczą tylko dwóch przedsiębiorstw.

⁽³⁾ Wniosek, pkt 60, s. 12.

- nastąpił znaczny wzrost działalności, ponieważ oba te przedsiębiorstwa zrealizowały 8 % wywozu SSTPF z Malezji do Unii w 2018 r. i 47 % tego wywozu w okresie sprawozdawczym,
- ich sprzedaż do Unii była wyższa niż ich łączna sprzedaż krajowa i sprzedaż w państwach trzecich, co wskazuje, że wyraźnie ukierunkowały się na rynek unijny. Jedno z tych przedsiębiorstw prowadziło sprzedaż wyłącznie do Unii.
- (64) Ponadto TP jest spółką zależną należącą w całości do chińskiego przedsiębiorstwa Sinotube, które z kolei jest częścią grupy Tsingshan, chińskiego giganta z branży stalowej zajmującego się produkcją szerokiej gamy produktów stalowych, w tym SSTPF.
- (65) W świetle wszystkich tych elementów Komisja stwierdziła, że nie istnieje wystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła w odniesieniu do działań związanych z obróbką prowadzonych przez MAC i TP w dwóch zakładach produkcyjnych ⁽¹⁴⁾ w Malezji. Zmiana struktury handlu wynikała z faktu, że działalność rozpoczęto, a następnie znacznie zwiększono po wprowadzeniu środków pierwotnych.
- (66) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo MAC twierdziło, że istniała wystarczająca racjonalna przyczyna i uzasadnienie ekonomiczne dla jego utworzenia pod koniec 2017 r. oraz dla zwiększenia działalności produkcyjnej i wywozu międzynarodowego w kolejnych latach.
- (67) W szczególności MAC twierdziło, że uzasadnieniem dla utworzenia przedsiębiorstwa była zasadniczo możliwość rynkowa, która nie miała nic wspólnego z nałożeniem ceł w wyniku pierwotnego dochodzenia. Przejęło ono działalność rzeczywistego producenta (KT Fittings) i ukierunkowało swoją działalność na produkcję z wykorzystaniem rur bez szwu pochodzących z Chin. Zgodnie z przekazanymi przez MAC informacjami przedsiębiorstwo to przejęło wspomnianą działalność, aby realizować poziom przetwarzania wystarczający do zakwalifikowania jego produktów jako pochodzących z Malezji na podstawie unijnych niepreferencyjnych reguł pochodzenia. Ponieważ KT Fittings nie było objęte cłem antydumpingowym, przejście maszyn, zakładu produkcyjnego i listy klientów poprzedniego przedsiębiorstwa spowodowało, że nowe kierownictwo miało rzekomo uzasadnione powody, by sądzić, że przyszła sprzedaż przedsiębiorstwa MAC będzie zwolniona z „unijnego cła na SSTPF”. Przejście z produkcji z wykorzystaniem rur spawanych na produkcję z wykorzystaniem rur bez szwu było rzekomo spowodowane tym, że rynek został zdominowany przez dwóch innych, zintegrowanych pionowo producentów malezyjskich (Pantech i SPI). W opinii przedsiębiorstwa MAC wszystkie te elementy stanowiły racjonalną przyczynę i uzasadnienie ekonomiczne zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, a fakt, że MAC zostało utworzone w 2017 r., po wszczęciu pierwotnego dochodzenia, miał charakter przypadkowy.
- (68) Ponadto MAC twierdziło, że ujawnienie nie wzbudziło wątpliwości co do pełnej zdolności produkcyjnej MAC i jego rzeczywistej produkcji łączników wynikającej z jego zweryfikowanych zakupów surowców potrzebnych każdemu rzeczywistemu producentowi SSTPF. Jeśli chodzi zarówno o możliwości produkcyjne MAC, jak i o jego rzeczywistą kompletną produkcję z wykorzystaniem surowców, nie było różnicy w stosunku do struktury Pantech i SPI.
- (69) MAC twierdziło również, że nie ma faktycznego podobieństwa między MAC i TP oraz że stwierdzenie dotyczące ukierunkowania działalności MAC na rynek unijny było niezgodne ze stanem faktycznym. Sprzedaż MAC w Unii na poziomie 52 % w ujęciu wagowym (lub 54 % w ujęciu wartościowym) nie może być uznana za „ukierunkowanie” na rynek unijny.
- (70) Również PMM B.V. w swoich uwagach dotyczących ujawnienia podkreśliło, że przedsiębiorstwo MAC „kontynuuje” działalność przedsiębiorstwa KT Fittings i w związku z tym jest „rzeczywistym producentem, który produkował łączniki na długo przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem”. Identyczne uwagi przedstawił Dacapo Stainless B.V. („DS B.V.”), inny importer unijny.
- (71) Po pierwsze Komisja przypominała, że przeprowadziła weryfikację na miejscu między innymi rzeczywistej produkcji, zdolności produkcyjnych i zakupów materiałów wsadowych przedsiębiorstwa MAC oraz że ustalone fakty dotyczące tych czynników nie zostały zakwestionowane. Z powyższego wynika, że zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w toku dochodzenia stwierdzono istnienie różnicy między MAC a SPI i Pantech. Jak ustalono w motywach 87, 98 i 99, 99,99 % części wykorzystywanych przez MAC w produkcji SSTPF pochodziło z ChRL, natomiast w przypadku Pantech i SPI udział ten wynosił odpowiednio poniżej 10 % i 30 %. W odniesieniu do faktycznego podobieństwa między MAC a TP w toku dochodzenia ustalono, że oba przedsiębiorstwa stosowały podobną praktykę polegającą na tym, że dokonywały przywozu większości komponentów z ChRL, dodawały do nich wartość w ograniczonym zakresie, a następnie wywoziły wyprodukowane w ten sposób łączniki do Unii. Ponadto ustalenia dotyczące MAC opierają się na jego rzeczywistej działalności, a nie na tym, jak przedsiębiorstwo to mogłoby hipotetycznie wykorzystywać należące do niego maszyny i zakład produkcyjny.

⁽¹⁴⁾ W okresie sprawozdawczym zakłady te realizowały niemal 40 % wywozu z Malezji do Unii.

- (72) Jak stwierdzono w motywie 62, w art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalono związek między przedmiotowymi praktyką, procesem lub pracami a zmianą struktury handlu polegający na tym, że ta druga musi „wynikać” z tych pierwszych. Zatem to praktyka, proces lub prace prowadzące do zmiany struktury handlu muszą mieć wystarczające racjonalne przyczyny lub uzasadnienie ekonomiczne inne niż nałożenie cła, aby nie uznano ich za obejście środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (73) Mogą istnieć uzasadnione powody utworzenia przedsiębiorstwa, takie jak dostępność wyszkolonej siły roboczej i aktywów. Ważne jest jednak nie tylko samo utworzenie, ale i sposób działania danego przedsiębiorstwa. Innymi słowy, jeżeli działalność przedsiębiorstwa – jego praktyka, proces lub prace – jest powodem zmiany struktury handlu, to ekonomiczne uzasadnienie i racjonalna przyczyna tej praktyki muszą być zbadane na podstawie art. 13 ust. 1.
- (74) Jak wyjaśniono w motywie 87, w toku dochodzenia stwierdzono, że praktyka prowadzona przez przedsiębiorstwo MAC stanowi działalność montażową w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo zasadniczo nabywało chińskie rury bez szwu, dodawało do nich wartość w niewielkim zakresie w celu przetworzenia ich w SSPTF i sprzedawało je na rynku unijnym. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 57–60, ustalono, że praktyka ta była odpowiedzialna za zmianę struktury handlu.
- (75) Jeśli chodzi o uzasadnienie ekonomiczne i racjonalną przyczynę, należy zauważyć, że podobnie jak TP, przedsiębiorstwo MAC zostało utworzone po nałożeniu ceł. Ponadto, jak stwierdzono w uwagach, w przeciwieństwie do swojego poprzednika – KT Fittings – przedsiębiorstwo MAC ukierunkowało swoją działalność na produkcję z chińskich rur bez szwu. W rzeczywistości, inaczej niż w przypadku opisanym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/2093 ⁽¹⁵⁾, na który powołuje się MAC, w ramach dochodzenia nie stwierdzono istnienia modelu biznesowego opartego na sprzedaży do Unii malezyjskich SSTPF wykonanych praktycznie wyłącznie z chińskich części, który powstałby przed nałożeniem ceł. Ponadto zgodnie z informacjami przekazanymi przez MAC zostało ono utworzone w oparciu o oczekiwanie, że osiągnie poziom przetworzenia wystarczający do uznania go prowadzące sprzedaż produktów pochodzących z Malezji w ramach zasad niepreferencyjnego pochodzenia oraz że będzie w stanie zaopatrywać się w surowce z ChRL, bazując na wcześniejszych relacjach z chińskim dostawcą. Uzasadnieniem działalności MAC była zatem możliwość korzystania z prawie wyłącznie chińskich części, zwiększania ich wartości w niewielkim stopniu oraz wywozu do Unii produktów pochodzących z Malezji bez konieczności płacenia cła antidumpingowego nałożonego na przywóz z ChRL. Rzeczywiście, jak stwierdziło MAC w swoich uwagach dotyczących ujawnienia, uznanie wytwarzanych przez to przedsiębiorstwo produktów za produkty pochodzenia malezyjskiego w ramach zasad niepreferencyjnego pochodzenia było przyczyną utworzenia przedsiębiorstwa, było przez nie reklamowane i wymagane przez jego klientów.
- (76) Komisja nie otrzymała ponadto informacji dotyczących działalności KT Fittings przed utworzeniem MAC. Ani fakt, że przedsiębiorstwo MAC przejęło maszyny, personel, kompetencje w zakresie zarządzania i bazę klientów KT Fittings, ani to, że nie ukierunkowało swojej działalności wyłącznie na rynek unijny, nie mogą jednak spowodować zmiany wniosków sformułowanych w ramach dochodzenia w odniesieniu do MAC.
- (77) W związku z tym przedsiębiorstwo MAC nie wykazało, że istniały wystarczające racjonalne przyczyny lub uzasadnienie ekonomiczne inne niż nałożenie cła w odniesieniu do omawianej praktyki.
- (78) Po ujawnieniu ustaleń MAC twierdziło, że przetwarzanie przez nie chińskich rur powoduje ponadto zmianę pozycji taryfowych wszystkich surowców, a tym samym nadaje produkowanym przez MAC SSTPF malezyjskie pochodzenie zgodnie z odpowiednimi unijnymi „szczególnymi” regułami pochodzenia. Według przedsiębiorstwa MAC w unijnych dochodzeniach w sprawie obejścia środków powinno się uwzględniać unijne reguły pochodzenia.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2093 z dnia 15 listopada 2017 r. kończące dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antidumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1331/2011 wobec przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz wysyłany z Indii, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii, oraz kończące rejestrację tego przywozu wprowadzoną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/272 (Dz.U. L 299 z 16.11.2017, s. 1).

- (79) Podstawą prawną dochodzenia w sprawie obejścia środków jest art. 13 rozporządzenia podstawowego, a nie przepisy prawa celnego dotyczące pochodzenia. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej rzeczywiście stwierdził, że jedynym celem rozporządzenia rozszerzającego cło antydumpingowe jest zapewnienie skuteczności takiego cła i przeciwdziałanie jego obchodzeniu⁽¹⁶⁾. W orzecznictwie wyjaśniono, że użycie wyrażenia „from” (w znaczeniu „provenance”) odsyłającego do pojęcia pochodzenia zamiast wyrażenia „originating in” (w znaczeniu „origine”) w art. 13 rozporządzenia podstawowego oznacza, że „prawodawca Unii celowo zdecydował się zdystansować od reguł pochodzenia prawa celnego i że w związku z tym pojęcie »pochodzenia« (»provenance«) [...] ma treść autonomiczną i odmienną od pojęcia pochodzenia (»origine«) w rozumieniu prawa celnego”⁽¹⁷⁾. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (80) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo PMM B.V. skomentowało niektóre ustalenia dochodzenia dotyczące TP. W szczególności przedsiębiorstwo wskazało, że TP rozpoczęło działalność prawie sześć lat po wszczęciu pierwotnego dochodzenia, co rzekomo nie kwalifikuje się jako obejście środków określone w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Ponadto PMM B.V. zwróciło uwagę, że w 2022 r. przedsiębiorstwo TP sprzedawało tylko 50 % swoich łączników do Unii, a więc jego działalność nie była już ukierunkowana wyłącznie na rynek unijny, jak ustaliła Komisja w okresie sprawozdawczym.
- (81) Po pierwsze należy podkreślić, że ani przedsiębiorstwo PMM B.V., ani jego pełnomocnik nie byli uprawnieni do reprezentowania TP w przedmiotowym postępowaniu, a ponadto TP nie przesłało żadnego pisma, w którym zakwestionowałoby ustalenia sformułowane w toku dochodzenia po ujawnieniu ustaleń. Po drugie PMM B.V. powołało się w swoich uwagach na poufną korespondencję z „dyrektorem/kierownikiem generalnym TP”, którego nazwiska Komisja nie znalazła w wykazie członków zarządu zawartym w sprawozdaniu finansowym TP. Po trzecie nie można było uwzględnić danych dotyczących przedsiębiorstwa z okresu po zakończeniu okresu sprawozdawczego, ponieważ nie można było ich zweryfikować. Ponadto przedsiębiorstwo TP rozpoczęło działalność w drugiej połowie 2020 r. (zob. motyw 89), zatem wymóg określony w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego został wyraźnie spełniony, ponieważ działalność przedsiębiorstwa rozpoczęła się, jak również znacznie wzrosła po wszczęciu pierwotnego dochodzenia, tj. w 2015 r.
- (82) PMM B.V. twierdziło również, że zarówno TP, jak i MAC nie prowadziły działalności montażowej, lecz produkcyjną, a zatem art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie miał zastosowania w ich przypadku, ponieważ nie obejmuje on modyfikacji i obróbki surowców w celu stworzenia innego produktu, jak w przypadku SSTPF. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo to odniosło się również do motywu 20 rozporządzenia podstawowego. Jego zdaniem odniesienie do „montażu” w tym motywie oznacza, że pojęcie to należy interpretować wąsko.
- (83) Komisja zwróciła uwagę, że rozporządzenie podstawowe nie zawiera definicji terminów „działalność montażowa” ani „działalność wykończeniowa”. Sposób, w jaki skonstruowany jest art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przemawia jednak za szeroką interpretacją terminu „działalność montażowa”, która zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) ma wyraźnie obejmować także „działalność wykończeniową”. W związku z tym „działalność montażowa” w rozumieniu art. 13 ust. 2 ma obejmować nie tylko działalność polegającą na montowaniu części artykułu złożonego, ale może obejmować także dalsze przetwarzanie, tj. wykańczanie produktu. Istotnie przy interpretacji art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Trybunał Sprawiedliwości uznał, że „[z]godnie z utrwalonym orzecznictwem w celu dokonania wykładni przepisu prawa Unii należy wziąć pod uwagę nie tylko jego treść, ale także jego kontekst oraz cele, do których zmierza uregulowanie, którego ów przepis stanowi część”⁽¹⁸⁾.
- (84) Motyw 20 rozporządzenia podstawowego stanowi ponadto, że „prawo Unii powinno zawierać przepisy dotyczące praktyk polegających na montażu produktów w Unii lub kraju trzecim w celu obejścia środków antydumpingowych”. Takie sformułowanie sugeruje raczej szeroką interpretację art. 13 ust. 2, tak aby obejmował on wszystkie praktyki, których głównym celem jest obejście ceł, tj. „praktyki polegające na montażu” i inne praktyki.
- (85) W toku dochodzenia wykazano, że działania prowadzone przez MAC i TP spełniały wszystkie wymogi określone w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego konieczne, aby można było uznać działalność montażową za obejście środków. PMM B.V. nie przedstawiło żadnych dowodów prowadzących do wniosków przeciwnych. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

⁽¹⁶⁾ Wyrok z 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, EU:C:2019:717, pkt 96 i przywołane tam orzecznictwo.

⁽¹⁷⁾ Wyrok z 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, EU:C:2019:717, pkt 90.

⁽¹⁸⁾ Wyrok z 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 82 i przywołane tam orzecznictwo.

2.5. Wartość części i wartość dodana

- (86) Zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w przypadku działalności montażowej lub wykończeniowej warunkiem niezbędnym do stwierdzenia obchodzenia środków jest konieczność potwierdzenia, że części pochodzące z krajów objętych środkami stanowią 60 % lub więcej łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu i że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia nie przekracza 25 % kosztów produkcji.

MAC i TP

- (87) W przypadku MAC w okresie sprawozdawczym 99,99 % wszystkich części wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo pochodziło z Chin. Wartość dodana do tych surowców była niższa niż 15 % kosztu produkcji.
- (88) W przypadku TP wszystkie części wykorzystywane przez przedsiębiorstwo do produkcji łączników w okresie sprawozdawczym były przywożone z Chin.
- (89) TP rozpoczęło działalność w drugiej połowie 2020 r. Zgodnie z przekazanymi informacjami wykorzystanie mocy produkcyjnych tego przedsiębiorstwa wynosiło poniżej 5 % w 2020 r. i poniżej 25 % w okresie sprawozdawczym. Przedsiębiorstwo nieprawidłowo przypisało jednak pełną amortyzację maszyn i pełny koszt dzierżawy (gruntu i budynków) jako wartość dodaną do części sprowadzonych do wyjątkowo niskiej wielkości produkcji.
- (90) W związku z tym Komisja skorygowała dwa wyżej wymienione elementy kosztów, aby w odpowiedni sposób odzwierciedlić wartość dodaną w kontekście niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych przedsiębiorstwa w okresie sprawozdawczym.
- (91) Komisja pomniejszyła również koszty produkcji (i tym samym wartość dodaną) o zweryfikowany dochód ze sprzedaży odpadów wytworzonych przy produkcji SSTPF.
- (92) Ponadto zastosowano korektę z tytułu zmiany stanu zapasów produkcji w toku. Korekta ta umożliwiła wyodrębnienie kosztów produkcji związanych z ilością wyrobów gotowych wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym i wyeliminowanie kosztów surowców i przetwarzania związanych z wyrobami, które nie były jeszcze gotowe na koniec okresu sprawozdawczego. Przedsiębiorstwo nie prowadziło ewidencji produkcji w toku. Komisji udało się jednak oszacować zmiany stanu zapasów produkcji w toku na podstawie zweryfikowanych zmian stanu zapasów surowców i wyrobów gotowych. Podczas weryfikacji na miejscu zebrano odpowiednie sprawozdania z inwentaryzacji.
- (93) Po wprowadzeniu korekt opisanych w motywach 89–92 wartość dodana ustalona dla przedsiębiorstwa TP wynosiła poniżej 18 % kosztów produkcji.
- (94) Po ujawnieniu ustaleń PMM B.V. (ponownie w imieniu „nieznanego” dyrektora/kierownika generalnego TP, jak wyjaśniono w motywie 81 powyżej) zwróciło się o ujawnienie szczegółowych informacji na temat powyższego obliczenia wartości dodanej.
- (95) Tymczasem przedmiotowe obliczenia zostały już ujawnione TP w ramach konkretnego ujawnienia informacji szczególnie chronionych. TP nie przedstawiło żadnych uwag w tym względzie.
- (96) Komisja uznała zatem, że w przypadku MAC i TP części zakupione w Chinach stanowiły 60 % lub więcej całkowitej wartości części zmontowanego produktu oraz że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji, co z kolei jest zgodne z wymogiem określonym w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, aby uznać te operacje za obejście środków.

Pantech i SPI

- (97) Oba przedsiębiorstwa produkowały łączniki bez szwu (standardowe⁽¹⁹⁾) i nakrętki) oraz łączniki spawane. W produkcji tych wyrobów wykorzystywane są trzy rodzaje surowców/części: rury bez szwu do produkcji standardowych łączników bez szwu, blachy do produkcji nakrętek oraz rury spawane do produkcji standardowych łączników spawanych.

⁽¹⁹⁾ W tym przypadku określenie „standardowe” odnosi się do łączników bez szwu produkowanych z rur i przewodów rurowych bez szwu, czyli np. kolan, trójników i reductorów.

- (98) Przedsiębiorstwo Pantech prowadzi zintegrowaną pionowo produkcję łączników spawanych, co oznacza, że produkuje własne rury spawane. Blachy, które przedsiębiorstwo wykorzystywało do produkcji nakrętek, były również własnej produkcji (cięcie rur spawanych) lub pozyskiwane głównie od lokalnych producentów malezyjskich⁽²⁰⁾. Przedsiębiorstwo przywoziło z Chin 100 % rur bez szwu. Produkcja łączników bez szwu stanowiła jednak niewielki procent działalności przedsiębiorstwa. W związku z tym części przywożone z Chin stanowiły w okresie sprawozdawczym mniej niż 10 % wszystkich części wykorzystywanych w całej produkcji SSTPF.
- (99) Podobnie jak w przypadku Pantech przedsiębiorstwo SPI również wykorzystywało w swojej produkcji własne rury spawane (nabywane od powiązanego producenta malezyjskiego). Blachy były również nabywane w kraju, natomiast rury bez szwu były w 100 % przywożone z Chin. Biorąc pod uwagę strukturę produkcji przedsiębiorstwa, części przywożone z Chin stanowiły w okresie sprawozdawczym mniej niż 30 % wszystkich części wykorzystywanych w całej produkcji SSTPF.
- (100) W związku z tym części z kraju objętego środkami stanowią znacznie mniej niż 60 % całkowitej wartości części wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa Pantech i SPI.
- (101) Co więcej, w przypadku obu przedsiębiorstw działania te miały miejsce jeszcze przed wprowadzeniem środków, a ponadto nie były ukierunkowane wyłącznie na rynek unijny. W związku z tym działania prowadzone przez Pantech i SPI nie stanowiły obejścia środków, o którym mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.6. Osłabianie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (102) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.
- (103) Ilości SSTPF wywożone do Unii przez przedsiębiorstwa MAC i TP znacznie wzrosły w ujęciu bezwzględnym w okresie objętym dochodzeniem i odpowiadały około 6 % konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym. Konsumpcję w Unii oszacowano na ponad 12 000 ton, co wynika z dodania całego przywozu SSTPF ze wszystkich miejsc pochodzenia, wynoszącego ponad 4 000 ton, do sprzedaży unijnej, zgodnie z informacjami dostarczonymi przez wnioskodawcę na potrzeby przedmiotowego dochodzenia, wynoszącej ponad 8 000 ton.
- (104) Jeżeli chodzi o ceny, Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody ustaloną w ramach pierwotnego dochodzenia, skorygowaną o inflację, ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF ustalonymi na podstawie informacji przekazanych przez MAC i TP, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po odprawie celnej. Z tego porównania wynika, że oba przedsiębiorstwa znacznie zaniżyły (o ponad 50 %) ceny unijne w okresie sprawozdawczym. Ponadto bieżące ceny importowe stosowane przez przedsiębiorstwa MAC i TP również powodowały podcięcie cen unijnych podanych przez wnioskodawcę we wniosku dotyczącym 2021 r. i są również niższe od kosztów produkcji przemysłu Unii w tym samym roku⁽²¹⁾.
- (105) Komisja stwierdziła zatem, że obowiązujące środki były osłabiane w odniesieniu do ilości i cen na skutek przywozu z Malezji przez MAC i TP.
- (106) Po ujawnieniu ustaleń PMM B.V. wskazało, że ilości wywożone przez MAC i TP do Unii nie mogą w żaden sposób osłabić skutków naprawczych środków, ponieważ ilości te odpowiadają jedynie 6 % konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym.
- (107) Ponadto przedsiębiorstwa PMM B.V. i DS B.V. zakwestionowały ustalenia Komisji dotyczące podjęcia cenowego i zaniżania cen w odniesieniu do cen eksportowych MAC i TP. Swoje twierdzenia oparły na porównaniu faktur zakupu od eksporterów malezyjskich i producentów unijnych. Ponadto twierdziły one, że cen tych nie można porównywać, ponieważ łączniki malezyjskie i te produkowane w Unii charakteryzują się różnymi standardami i nie są zamiennie.

⁽²⁰⁾ Pantech przywoziło niewielkie ilości blachy z Chin w 2015 i 2018 r.

⁽²¹⁾ Wniosek, sekcje od C.3.1 do C.3.3.

- (108) Jeżeli chodzi o ilości, PMM B.V. nie przedstawiło żadnej argumentacji, z której wynikałoby, dlaczego ilości na poziomie 6 % nie można uznać za osłabiającą skutki naprawcze środków, a jedynie stwierdziło, że „jego zdaniem 6 % nie jest osłabiające w ujęciu realnym, ponieważ jest to zbyt mała ilość, aby można było mówić o osłabieniu”. W każdym razie Komisja uznała, że 6-procentowy udział w rynku nie jest bez znaczenia w ujęciu realnym. Przeciwnie, wielkość przywozu, co do której stwierdzono, że stanowi obejście środków, była prawie tak duża jak całkowity udział Tajwanu w rynku w pierwotnym dochodzeniu. Wystarczyło to, aby stwierdzić, że taka wielkość powodowała szkodę dla przemysłu Unii i doprowadziła do wprowadzenia środków wobec Tajwanu.
- (109) Po drugie Komisja dokonała obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen na podstawie pełnych zestawów danych zweryfikowanych w siedzibach przedsiębiorstw, które przedłożyły kwestionariusze/formularze zwolnienia. Importerzy unijni nie mieli dostępu do tych danych. Obliczenia te zostały w pełni ujawnione eksporterom malezyjskim. Żaden z nich nie przedstawił uwag w tym zakresie. Co więcej, żaden z dwóch importerów unijnych kwestionujących obliczenia Komisji nie udzielił podczas dochodzenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym Komisja nie mogła zweryfikować danych liczbowych przedstawionych przez nich po ujawnieniu ustaleń.
- (110) Ponadto nie ma podstawy prawnej, aby analizować definicję zakresu produktu i wymienności różnych rodzajów produktu na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, aby stwierdzić obejście środków, Komisja musi natomiast ustalić, że „efekty ochronne cła są osłabione w odniesieniu do cen lub ilości”. Cło, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia podstawowego, jest pierwotnym cłem antydumpingowym. Cło to zostało ustalone na podstawie zakresu produktu określonego w pierwotnym dochodzeniu ⁽²²⁾. W związku z tym ocena, czy jego skutki są osłabiane, musi być przeprowadzona w oparciu o ten sam zakres.

2.7. Dowody na istnienie dumpingu

- (111) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała również, czy istnieją dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla produktu podobnego.
- (112) Komisja porównała średnie ceny eksportowe SSTPF z Malezji w okresie sprawozdawczym, w oparciu o zweryfikowane dane przedsiębiorstw MAC i TP, z wartościami normalnymi ustalonymi w odniesieniu do Chin w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym, dostosowanymi z tytułu inflacji.
- (113) Porównanie wartości normalnych z cenami eksportowymi wykazało, że w okresie sprawozdawczym MAC i TP dokonywały wywozu SSTPF po cenach dumpingowych.
- (114) Po ujawnieniu ustaleń PMM B.V. powtórzyło swoje argumenty dotyczące kwestii tego, że między łącznikami produkowanymi w Malezji a łącznikami produkowanymi w Unii nie zachodzi zamienność w odniesieniu do obliczeń dumpingu.
- (115) Argument ten został odrzucony na tej samej podstawie, którą przedstawiono w motywie 110. W rzeczywistości, zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, aby stwierdzić obejście środków, Komisja musi ustalić, że istnieją dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do wartości normalnych uprzednio ustalonych dla produktów podobnych. Wartość normalna ustalona w pierwotnym dochodzeniu opierała się na pierwotnym zakresie produktu, który obejmował łączniki o różnych standardach.

3. ŚRODKI

- (116) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że cła antydumpingowe nałożone na przywóz SSTPF pochodzących z ChRL było obchodzone poprzez przywóz produktu objętego dochodzeniem wysyłanego z Malezji przez MAC i TP.

⁽²²⁾ Na tej podstawie ustalono, że produkty o różnych standardach mają te same szczególne cechy i są zamienne. Zob. motywy 52–60 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/141 (Dz.U. L 22 z 27.1.2017, s. 14).

- (117) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy, obejmujący cały wywóz do Unii w okresie sprawozdawczym, fakt, że Komisja stwierdziła, iż dwa przedsiębiorstwa są rzeczywistymi producentami malezyjskimi niezaangażowanymi w praktyki obchodzenia środków, w związku z czym przyznano im zwolnienia, oraz że żadne inne przedsiębiorstwo w Malezji nie wystąpiło o zwolnienie, Komisja doszła do wniosku, że ustalenia dotyczące praktyk obchodzenia środków w odniesieniu do dwóch przedsiębiorstw obchodzących środki należy rozszerzyć na cały przywóz z Malezji, z wyjątkiem przywozu pochodzącego od rzeczywistych producentów malezyjskich.
- (118) W związku z tym, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe obowiązujące w odniesieniu do przywozu SSTPF pochodzących z Chin powinny zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem.
- (119) Na podstawie art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego należy rozszerzyć cło ustanowione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/141, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/659, na „wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa”, tj. ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 64,9 % mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem.
- (120) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło pobiera się od zarejestrowanego przywozu produktu objętego dochodzeniem zgodnie z ustaleniami wynikającymi z niniejszego dochodzenia.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (121) Jak opisano powyżej, stwierdzono, że przedsiębiorstwa MAC i TP były zaangażowane w praktyki obchodzenia środków. W związku z powyższym przedsiębiorstwom tym nie można było przyznać zwolnienia na podstawie art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (122) W toku dochodzenia ustalono, że dwaj pozostali współpracujący producenci eksportujący, Pantech i SPI, byli rzeczywistymi producentami SSTPF w Malezji i nie byli zaangażowani w praktyki obchodzenia środków. Ci dwaj producenci eksportujący są zintegrowani pionowo, mieli ugruntowaną pozycję na rynku przed wprowadzeniem środków pierwotnych i dokonywali przywozu jedynie ograniczonych ilości surowców z Chin.
- (123) W związku z tym przedsiębiorstwa Pantech i SPI powinny być zwolnione z rozszerzenia środków.
- (124) Stosowanie zwolnień powinno być uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym, o którym mowa w motywie 119.
- (125) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały zwolnienia, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez te organy. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania zwolnienia zgodnie z prawem celnym.

5. UJAWNIE NIE USTALEŃ

- (126) 30 listopada 2022 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach prowadzących do powyższych wniosków oraz wezwała je do przedstawienia uwag.
- (127) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/141, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/659, na przywóz niektórych spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej, nawet obrobionych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz spawanych doczołowo łączników rur i przewodów rurowych, z gatunków stali nierdzewnej austenitycznej, odpowiadających następującym typom według normy AISI: 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 oraz 321H i ich odpowiednikom w innych normach, o maksymalnej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 406,4 mm i o ściankach o grubości 16 mm lub mniejszej, o średnim współczynniku chropowatości (Ra) powierzchni wewnętrznej nie mniejszym niż 0,8 mikrometra, nie kołnierzowych, nawet obrobionych, obecnie objętych kodami CN ex 7307 23 10 i ex 7307 23 90, wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (kody TARIC 7307 23 10 35, 7307 23 10 40, 7307 23 90 35, 7307 23 90 40).

2. Rozszerzenie cła, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do niżej wymienionych przedsiębiorstw:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	Pantech Stainless And Alloy Industries Sdn. Bhd.	A021
Malezja	SPI United Sdn. Bhd.	A022

3. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 2 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antydumpingowe nałożone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Rozszerzone cło jest cłem antydumpingowym w wysokości 64,9 % mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w ChRL (dodatkowy kod TARIC C999).

5. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 i 4 niniejszego artykułu jest pobierane od przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/894.

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/894, które niniejszym traci moc.

Artykuł 3

Wnioski o zwolnienie złożone przez MAC Pipping Materials Sdn. Bhd i TP Inox Sdn. Bhd zostają odrzucone.

Artykuł 4

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wniosek należy przesłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIA

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/141, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/659, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, w następującej formie:

- 1) imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produktu objętego dochodzeniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”;
- 3) data i podpis.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/454**z dnia 2 marca 2023 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do klasyfikacji substancji toltrazuryli w zakresie jej maksymalnego limitu pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009 Komisja ma określić, w drodze rozporządzenia, maksymalne limity pozostałości („MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej.
- (2) W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽²⁾ określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (3) Toltrazuryl jest już uwzględniony w tej tabeli jako substancja dopuszczona do stosowania u wszystkich gatunków ssaków, od których lub z których pozyskuje się żywność, w odniesieniu do mięśni, tłuszczu (skóry i tłuszczu w naturalnych proporcjach w przypadku świń), wątroby i nerek, ale z wyłączeniem zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi. Ponadto substancja ta jest również uwzględniona jako substancja dopuszczona do stosowania u drobiu w odniesieniu do mięśni, skóry i tłuszczu, wątroby i nerek. Substancja ta nie jest jednak dopuszczona do stosowania u zwierząt, których jaja są przeznaczone do spożycia przez ludzi.
- (4) Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 470/2009 w dniu 29 czerwca 2021 r. Królestwo Niderlandów złożyło do Europejskiej Agencji Leków („Agencja”) wniosek o rozszerzenie istniejącego wpisu dotyczącego toltrazuryli u drobiu na jaja kurze.
- (5) W dniu 9 grudnia 2021 r. Agencja, w drodze opinii Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych, zaleciła określenie MLP toltrazuryli w jajach kurzych.
- (6) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 Agencja powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków.
- (7) Agencja uznała za stosowną ekstrapolację MLP toltrazuryli z jaj kurzych na jaja innych gatunków drobiu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

- (8) W świetle opinii Agencji Komisja uważa, że należy określić zalecany MLP toltrazurylu w jajach drobiu.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 37/2010.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wpis dotyczący substancji „toltrazuryl” otrzymuje brzmienie:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Toltrazuryl	Sulfon toltrazurylu	Wszystkie gatunki ssaków, od których lub z których pozyskuje się żywność	100 µ/kg 150 µg/kg 500 µg/kg 250 µg/kg	Mięśnie Tłuszcz Wątroba Nerki	W przypadku świń MLP w tłuszczu odnosi się do »skóry i tłuszczu w naturalnych proporcjach«. Nie stosować u zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi.	Środki przeciwpasożytnicze/ Środki przeciwpierwotniakowe”
		Drób	100 µ/kg 200 µg/kg 600 µg/kg 400 µg/kg 140 µg/kg	Mięśnie Skóra i tłuszcz Wątroba Nerki Jaja	BRAK WPISU	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/455**z dnia 2 marca 2023 r.****w sprawie sprostowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1480/2004 określającego szczegółowe zasady dotyczące towarów przybywających z obszarów niepodlegających skutecznej kontroli Rządu Cypru na obszary, na których Rząd sprawuje skuteczną kontrolę**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 866/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie systemu na podstawie art. 2 Protokołu 10 do Aktu przystąpienia ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 12,

po konsultacji z Komitetem Regulacyjnym ds. Granic,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/1166 ⁽²⁾ zmieniono art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1480/2004 ⁽³⁾ i załącznik III do tego rozporządzenia. W ramach tej zmiany nieumyślnie usunięto z przepisów odniesienia do sadzeniaków z własnych rozmnożeń, zmieniając tym samym zakres tych przepisów.
- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie (WE) nr 1480/2004.
- (3) Aby jak najszybciej skorygować błąd i zagwarantować pewność prawa w odniesieniu do sadzeniaków z własnych rozmnożeń, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1480/2004 wprowadza się następujące sprostowania:

1) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku ziemniaków wyżej wspomniani eksperci sprawdzają, czy ziemniaki w przesyłce wyrosły bezpośrednio z sadzeniaków kwalifikowanych w jednym z państw członkowskich lub z sadzeniaków kwalifikowanych w jakimkolwiek innym państwie, w stosunku do którego nie obowiązuje zakaz wprowadzania na terytorium Unii ziemniaków przeznaczonych do sadzenia zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, lub z sadzeniaków pochodzących z własnych rozmnożeń, które, pod kontrolą ekspertów, wyrosły jako pierwsze pokolenie sadzeniaków kwalifikowanych, o których mowa w tym ustępie.”;

2) w załączniku III pkt 10 tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„— w przypadku ziemniaków – ziemniaki w danej przesyłce wyrosły bezpośrednio z sadzeniaków kwalifikowanych w jednym z państw członkowskich lub z sadzeniaków kwalifikowanych w jakimkolwiek innym państwie, w stosunku do którego nie obowiązuje zakaz wprowadzania na terytorium Unii ziemniaków przeznaczonych do sadzenia zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/2072, lub z sadzeniaków pochodzących z własnych rozmnożeń, które, pod kontrolą wyżej wspomnianych ekspertów, wyrosły jako pierwsze pokolenie sadzeniaków kwalifikowanych, o których mowa powyżej.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, s. 128.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1166 z dnia 6 lipca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1480/2004 określające szczegółowe zasady dotyczące towarów przybywających z obszarów niepodlegających skutecznej kontroli rządu Cypru na obszary, na których rząd sprawuje skuteczną kontrolę (Dz.U. L 181 z 7.7.2022, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1480/2004 z dnia 10 sierpnia 2004 r. określające szczegółowe zasady dotyczące towarów przybywających z obszarów niepodlegających skutecznej kontroli Rządu Cypru na obszary, na których Rząd sprawuje skuteczną kontrolę (Dz.U. L 272 z 20.8.2004, s. 3).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2023/456

z dnia 21 lutego 2023 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do zmiany załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) i protokołu 37 zawierającego wykaz przewidziany w art. 101 do Porozumienia EOG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG ma możliwość podjęcia decyzji o zmianie, między innymi, załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) i protokołu 37 zawierającego wykaz przewidziany w art. 101 (zwanego dalej „protokołem 37”) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiającą Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego ⁽³⁾.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XI i protokół 37 do Porozumienia EOG.
- (5) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno w związku z tym opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) i protokołu 37 zawierającego wykaz przewidziany w art. 101 do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG, dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiająca Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego oraz uchylająca decyzję 2002/622/WE (Dz.U. C 196 z 12.6.2019, s. 16).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL

PROJEKT
DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR ...
z dnia ...

zmieniająca załącznik XI (Komunikacja elektroniczna, usługi audiowizualne i społeczeństwo informacyjne) i protokół 37 zawierający wykaz przewidziany w art. 101 do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiającą Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i uchylającą decyzję 2002/622/WE ⁽¹⁾.
- (2) Decyzja Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. uchyla decyzję Komisji 2002/622/WE ⁽²⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XI oraz protokół 37 do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Tekst pkt 5ch (decyzja Komisji 2002/622/WE) załącznika XI do Porozumienia EOG otrzymuje brzmienie:

„**32019 D 0612(01)**: decyzja Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. ustanawiająca Zespół ds. Polityki Spektrum Radiowego i uchylająca decyzję 2002/622/WE (Dz.U. C 196 z 12.6.2019, s. 16).

Do celów niniejszego Porozumienia, przepisy tej decyzji odczytuje się z następującym dostosowaniem:

- a) art. 2 ust. 4 nie stosuje się do państw EFTA.

Procedury włączania państw EFTA zgodnie z art. 101 niniejszego Porozumienia:

Państwa EFTA w pełni uczestniczą w Zespole ds. Polityki Spektrum Radiowego i mają w nim takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie UE, z wyjątkiem prawa głosu. Członkowie z państw EFTA nie kwalifikują się do przewodniczenia Zespołowi ds. Polityki Spektrum Radiowego ani jego podgrupom”.

Artykuł 2

W pkt 16 protokołu 37 słowa „decyzja Komisji 2002/622/WE” zastępuje się słowami „decyzja Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r.”.

Artykuł 3

Tekst decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2019 r. w języku islandzkim i norweskim, który zostanie opublikowany w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, jest autentyczny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 196 z 12.6.2019, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 27.7.2002, s. 49.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ..., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG *.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący / Przewodnicząca*

*Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG*

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/457**z dnia 2 marca 2023 r.****zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/119/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Z przeglądu decyzji 2014/119/WPZiB wynika, że obowiązywanie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom należy przedłużyć do dnia 6 marca 2024 r. Ponadto należy zaktualizować informacje zawarte w załączniku do decyzji 2014/119/WPZiB dotyczące prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/119/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/119/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 6 marca 2024 r.”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
E. BUSCH

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 66 z 6.3.2014, s. 26).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2014/119/WPZiB sekcja „B. (Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej)” otrzymuje brzmienie:

„B. Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej**Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej na podstawie ukraińskiego kodeksu postępowania karnego**

Art. 42 ukraińskiego kodeksu postępowania karnego (»kodeks postępowania karnego«) przewiduje, że każdej osobie podejrzanej lub oskarżonej w postępowaniu karnym przysługuje prawo do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej. Prawa te obejmują: prawo do informacji o czynnie zabronionym, o którego popełnienie dana osoba jest podejrzana lub oskarżona; prawo do szybkiego uzyskania jasnych informacji o prawach przysługujących danej osobie na mocy kodeksu postępowania karnego; prawo dostępu do obrońcy po uprzednim złożeniu stosownego wniosku; prawo do składania wniosków o czynności procesowe; oraz prawo do zaskarżania orzeczeń, czynności i zaniechań śledczego, prokuratora i sędziego śledczego.

Art. 303 kodeksu postępowania karnego wprowadza rozróżnienie między orzeczeniami i zaniechaniami, które mogą być zaskarżane w toku postępowania przygotowawczego (akapit pierwszy), a orzeczeniami, działaniami i zaniechaniami, które mogą być rozpatrywane we wstępnej fazie postępowania sądowego (akapit drugi). Art. 306 kodeksu postępowania karnego przewiduje, że skargi dotyczące orzeczeń, działań lub zaniechań śledczego lub prokuratora muszą być rozpatrywane przez sędziego śledczego miejscowego sądu w obecności skarżącego lub jego obrońcy lub jego przedstawiciela prawnego. Art. 308 kodeksu postępowania karnego stanowi, że skargi dotyczące niedochowania przez śledczego lub prokuratora rozsądnego terminu w trakcie postępowania przygotowawczego mogą być wnoszone do prokuratora nadzorującego i muszą zostać rozpatrzone w terminie trzech dni od ich wniesienia. Ponadto art. 309 kodeksu postępowania karnego wskazuje orzeczenia sędziów śledczych, od których przysługuje środek odwoławczy, podczas gdy inne orzeczenia mogą być poddawane kontroli sądowej we wstępnej fazie postępowania sądowego. Co więcej, niektóre śledcze czynności procesowe są możliwe jedynie na podstawie orzeczenia sędziego śledczego lub sądu (na przykład zajęcie mienia na podstawie art. 167–175 oraz środki pozbawienia wolności na podstawie art. 176–178 kodeksu postępowania karnego).

Stosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do każdej z osób wymienionych w wykazie**2. Vitalii Yuriyovych Zakharchenko**

Postępowanie karne dotyczące sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku.

Z informacji zawartych w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Zakharchenki, w tym prawo podstawowe, jakim jest rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, były przestrzegane w postępowaniu karnym, do którego odnosiła się Rada. Świadczą o tym w szczególności orzeczenia sędziego śledczego z dnia 19 kwietnia 2021 r. nakazujące tymczasowe aresztowanie Zakharchenki, a także orzeczenie Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie z dnia 10 sierpnia 2021 r., w którym wydano zgodę na przeprowadzenie specjalnego postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego nr 4201600000002929. Te orzeczenia sędziów śledczych potwierdzają status Zakharchenki jako osoby podejrzanej oraz podkreślają, że podejrzany ukrywa się przed postępowaniem przygotowawczym, aby uchylić się od odpowiedzialności karnej.

Ponadto Rada dysponuje informacjami o tym, że władze Ukrainy podjęły działania w celu poszukiwania Zakharchenki. W dniu 12 lutego 2020 r. organ prowadzący postępowanie przygotowawcze podjął decyzję o umieszczeniu Zakharchenki na międzynarodowej liście osób poszukiwanych i przekazał Departamentowi Krajowej Policji Ukrainy odpowiedzialnemu za Międzynarodową Współpracę Policyjną wniosek o wprowadzenie stosownego wpisu w bazie danych Interpolu. Poza tym w dniu 11 maja 2021 r. Ukraina wysłała do Federacji Rosyjskiej wniosek o międzynarodową pomoc prawną dotyczący ustalenia miejsca pobytu Zakharchenki; wniosek został odrzucony przez Rosję w dniu 31 sierpnia 2021 r.

Rada dysponuje informacjami, z których wynika, że w dniu 9 lutego 2022 r. zakończono postępowanie przygotowawcze w ramach postępowania karnego nr 4201600000002929 i że w dniu 5 sierpnia 2022 r. zgodnie z wymogami ukraińskiego kodeksu postępowania karnego Prokuratura Generalna skierowała akt oskarżenia do Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Z informacji przekazanych przez władze ukraińskie wynika, że Zakharchenko nie wybrał obrońcy w postępowaniu karnym na Ukrainie i że jego interesy reprezentował obrońca z urzędu. Nie można stwierdzić, czy doszło do naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, w okolicznościach, w których obrona nie korzysta z tych praw.

Zgodnie z orzecnictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Rada uważa, że okresów unikania przez Zakharchenkę postępowania przygotowawczego nie należy uwzględniać przy obliczaniu okresu mającego znaczenie dla oceny, czy przestrzegane było prawo do procesu sądowego w rozsądnym terminie. Rada uważa zatem, że opisane powyżej okoliczności przypisywane Zakharchence znacząco przyczyniły się do wydłużenia postępowania przygotowawczego.

6. **Viktor Ivanovych Ratushniak**

Postępowanie karne dotyczące sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku.

Z informacji zawartych w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Ratushniaka, w tym prawo podstawowe, jakim jest rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, były przestrzegane w postępowaniu karnym, do którego odnosiła się Rada. Świadczą o tym w szczególności orzeczenia sędziego śledczego z dnia 19 kwietnia 2021 r. nakazujące tymczasowe aresztowanie Ratushniaka, a także orzeczenie Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie z dnia 10 sierpnia 2021 r., w którym wydano zgodę na przeprowadzenie specjalnego postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego nr 4201600000002929. Te orzeczenia sędziów śledczych potwierdzają status Ratushniaka jako osoby podejrzanej oraz podkreślają, że podejrzany ukrywa się przed postępowaniem przygotowawczym, aby uchylić się od odpowiedzialności karnej.

Rada dysponuje informacjami o tym, że władze Ukrainy podjęły działania w celu poszukiwania Ratushniaka. W dniu 12 lutego 2020 r. organ prowadzący postępowanie przygotowawcze podjął decyzję o umieszczeniu Ratushniaka na międzynarodowej liście osób poszukiwanych i przekazał Departamentowi Krajowej Policji Ukrainy odpowiedzialnemu za Międzynarodową Współpracę Policijną wniosek o wprowadzenie stosownego wpisu w bazie danych Interpolu. Ponadto w dniu 11 maja 2021 r. Ukraina wysłała do Federacji Rosyjskiej wniosek o międzynarodową pomoc prawną dotyczący ustalenia miejsca pobytu Ratushniaka; wniosek ten został odrzucony przez Rosję w dniu 31 sierpnia 2021 r.

Rada dysponuje informacjami, z których wynika, że w dniu 9 lutego 2022 r. zakończono postępowanie przygotowawcze w ramach postępowania karnego nr 4201600000002929 i że w dniu 5 sierpnia 2022 r. zgodnie z wymogami ukraińskiego kodeksu postępowania karnego Prokuratura Generalna skierowała akt oskarżenia do Sądu dla Rejonu Peczerskiego w Kijowie w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Z informacji przekazanych przez władze ukraińskie wynika, że Ratushniak nie wybrał obrońcy w postępowaniu karnym na Ukrainie i że jego interesy reprezentował obrońca z urzędu. Nie można stwierdzić, czy doszło do naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, w okolicznościach, w których obrona nie korzysta z tych praw.

Zgodnie z orzecnictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Rada uważa, że okresów unikania przez Ratushniaka postępowania przygotowawczego nie należy uwzględniać przy obliczaniu okresu mającego znaczenie dla oceny, czy przestrzegane było prawo do procesu sądowego w rozsądnym terminie. Rada uważa zatem, że opisane powyżej okoliczności przypisywane Ratushniakowi znacząco przyczyniły się do wydłużenia postępowania przygotowawczego.

12. **Serhiy Vitalyovych Kurchenko**

Postępowanie karne dotyczące sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku.

Z informacji zawartych w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Kurchenki, w tym prawo podstawowe, jakim jest rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd, były przestrzegane w postępowaniu karnym, do którego odnosiła się Rada. Świadczy o tym w szczególności fakt, że obrona została powiadomiona o zakończeniu postępowania przygotowawczego w ramach postępowania karnego nr 4201600000003393 w dniu 28 marca 2019 r. i że udzielono jej dostępu do materiałów, aby mogła się z nimi zapoznać. W dniu 11 października 2021 r. Krajowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy dodatkowo poinformowało obrońców Kurchenki o zakończeniu postępowania przygotowawczego i o udzieleniu

dostępu do materiałów dotyczących postępowania przygotowawczego, aby obrona mogła się z nimi zapoznać. Rada otrzymała informacje, z których wynika, że Krajowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy złożyło wniosek o ustalenie terminu zapoznania się przez obronę z materiałami dotyczącymi postępowania przygotowawczego w związku z opóźnieniami w działaniach obrony w tym zakresie. Rada została poinformowana, że decyzją z dnia 27 czerwca 2022 r. Najwyższy Sąd Antykorupcyjny Ukrainy wyznaczył datę 1 grudnia 2022 r. jako termin na zapoznanie się przez obronę ze sprawą; po upływie tego terminu uznaje się, że obrona skorzystała z przysługującego jej prawa dostępu do materiałów sprawy. W dniu 7 grudnia 2022 r. Specjalna Prokuratura Antykorupcyjna skierowała akt oskarżenia do Najwyższego Sądu Antykorupcyjnego Ukrainy w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Jeśli chodzi o postępowanie karne nr 12014160020000076, w orzeczeniu z dnia 18 września 2020 r. Sąd Apelacyjny w Odessie uwzględnił środek odwoławczy prokuratora i nałożył środek zapobiegawczy polegający na tymczasowym aresztowaniu Kurchenki. Sąd stwierdził również, że Kurchenko wyjechał z Ukrainy w 2014 r. i nie można ustalić jego miejsca pobytu. Sąd doszedł do wniosku, że Kurchenko ukrywa się przed organami prowadzącymi postępowanie przygotowawcze, aby uchylić się od odpowiedzialności karnej. W dniu 20 grudnia 2021 r. Sąd dla Rejonu Kijowskiego w Odessie wydał pozwolenie na przeprowadzenie specjalnego postępowania przygotowawczego w trybie zaocznym. Poza tym w dniu 20 października 2021 r. Sąd dla Rejonu Kijowskiego w Odessie oddalił wniesiony przez prawników środek odwoławczy, w którym wnioskuje się o uchylenie postanowienia prokuratora w sprawie zawieszenia postępowania przygotowawczego z dnia 27 lipca 2021 r.

Rada dysponuje informacjami o tym, że władze Ukrainy podjęły działania w celu poszukiwania Kurchenki. W dniu 13 maja 2021 r. Główny Departament Policji Krajowej w Regionie Odessy przekazał ukraińskiemu biurowi Interpolu i Europolowi wniosek o opublikowanie czerwonej noty dotyczącej Kurchenki; wniosek ten jest obecnie rozpatrywany. Rada została poinformowana, że w dniu 29 kwietnia 2020 r. władze Ukrainy wysłały do Federacji Rosyjskiej wniosek o międzynarodową pomoc prawną, który został odesłany w dniu 28 lipca 2020 r. bez wykonania.

Rada została poinformowana, że w dniu 6 maja 2022 r. zakończono postępowanie przygotowawcze w ramach postępowania karnego nr 12014160020000076 i że w dniu 1 sierpnia 2022 r. Prokuratura dla Obwodu Odeskiego skierowała akt oskarżenia do Sądu dla Rejonu Prymorskiego w Odessie w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Rada uważa, że okresów unikania przez Kurchenkę postępowania przygotowawczego nie należy uwzględniać przy obliczaniu okresu mającego znaczenie dla oceny, czy przestrzegane było prawo do procesu sądowego w rozsądnym terminie. Rada uważa zatem, że okoliczności opisane w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Odessie przypisywane Kurchence, a także niewykonanie wniosku o międzynarodową pomoc prawną, znacząco przyczyniły się do wydłużenia postępowania przygotowawczego.”.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/458**z dnia 1 marca 2023 r.****w sprawie niezatwierdzenia niektórych substancji czynnych do stosowania w produktach biobójczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1062/2014 ⁽²⁾ określono wykaz kombinacji substancji czynnych/grup produktowych włączonych do programu przeglądu istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych.
- (2) W odniesieniu do szeregu kombinacji substancji czynnych/grup produktowych zawartych w tym wykazie wszyscy uczestnicy wycofali swój wniosek o zatwierdzenie lub uznaje się, że wycofali taki wniosek w odpowiednim czasie.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1062/2014 Europejska Agencja Chemikaliów opublikowała otwarte zaproszenie do przejęcia roli uczestnika w odniesieniu do kombinacji substancji czynnych/grup produktowych, w przypadku których rola uczestnika nie została wcześniej przejęta. W odniesieniu do tych kombinacji nie przedłożono Europejskiej Agencji Chemikaliów żadnego powiadomienia w terminie przewidzianym w art. 14 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1062/2014. W związku z tym zgodnie z art. 20 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1062/2014 te kombinacje substancji czynnych/grup produktowych nie powinny zostać zatwierdzone do stosowania w produktach biobójczych.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie zatwierdza się substancji czynnych wymienionych w załączniku w odniesieniu do grup produktowych w nim wskazanych.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2014 z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie programu pracy, którego celem jest systematyczne badanie wszystkich istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. L 294 z 10.10.2014, s. 1).

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Niezatwierdzone kombinacje substancji czynnych/grup produktowych:

Numer pozycji w wykazie w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1062/2014	Nazwa substancji	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy	Nr WE	Numer CAS	Grupa produktowa/grupy produktowe
1022	Chlorek pentahydroksodiglinu	NL	234-933-1	12042-91-0	2
691	N-(hydroksymetylo) glicynian sodu	AT	274-357-8	70161-44-3	6
459	Mieszanina reakcyjna ditlenku tytanu i chlorku srebra	SE	Brak danych	Brak danych	1, 2, 6, 7, 9, 10, 11
531	(Benzyloksy)metanol	AT	238-588-8	14548-60-8	13
1016	Chlorek srebra	SE	232-033-3	7783-90-6	1
444	7a-etylodihydro-1H,3H,5H-oksazolo[3,4-c]oksazol (EDHO)	PL	231-810-4	7747-35-5	6, 13
797	Chlorek cis-1-(3-chloroallilo)-3,5,7-triaza-1-azonioadamantanu (cis CTAC)	PL	426-020-3	51229-78-8	6, 13
368	Chlorek 3-chloroallilometenaminy (CTAC)	PL	223-805-0	4080-31-3	6, 12, 13

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/459

z dnia 2 marca 2023 r.

niezatwierdzająca 2,2-dibromo-2-cyanoacetamidu (DBNPA) jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 4 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2014 ⁽²⁾ ustanowiono wykaz istniejących substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie na potrzeby ich ewentualnego zatwierdzenia do stosowania w produktach biobójczych. Wykaz ten obejmuje 2,2-dibromo-2-cyanoacetamid (DBNPA) (nr WE: 233-539-7; nr CAS: 10222-01-2).
- (2) DBNPA został oceniony pod kątem stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 4 (dziedzina żywności i pasz), określonej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) Dania została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 27 grudnia 2016 r. jej właściwy organ oceniający przedłożył Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencja”) sprawozdanie z oceny wraz z wnioskami. Po przedłożeniu sprawozdania z oceny, podczas spotkań technicznych zorganizowanych przez Agencję, odbyły się dyskusje.
- (4) Zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 528/2012 Komitet ds. Produktów Biobójczych jest odpowiedzialny za przygotowywanie opinii Agencji dotyczących wniosków o zatwierdzenie substancji czynnych. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1062/2014 w dniu 25 czerwca 2019 r. Komitet ds. Produktów Biobójczych przyjął opinię Agencji („opinia z dnia 25 czerwca 2019 r.”) ⁽³⁾, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego.
- (5) Zgodnie z opinią z dnia 25 czerwca 2019 r. DBNPA ma właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, które mogą powodować niepożądane skutki u ludzi i środowiska (organizmy niebędące przedmiotem zwalczania) na podstawie kryteriów określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/2100 ⁽⁴⁾. DBNPA spełnia zatem kryteria wyłączenia przewidziane w art. 5 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 528/2012. W opinii z dnia 25 czerwca 2019 r. stwierdzono również, że ryzyko dla zdrowia ludzi i dla środowiska wynikające ze stosowania reprezentatywnego produktu biobójczego przedstawionego we wniosku o zatwierdzenie DBNPA do stosowania w produktach grupy produktowej 4 jest dopuszczalne pod warunkiem zastosowania odpowiednich środków ograniczających ryzyko, ale stwierdzono także, że ze względu na narażenie ludzi i środowiska na działanie DBNPA nie można wykluczyć ryzyka związanego z właściwościami zaburzającymi funkcjonowanie układu hormonalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2014 z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie programu pracy, którego celem jest systematyczne badanie wszystkich istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. L 294 z 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Opinia Komitetu ds. Produktów Biobójczych w sprawie wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej: 2,2-dibromo-2-cyanoacetamid (DBNPA), grupa produktowa 4, ECHA/BPC/225/2019, przyjęta w dniu 25 czerwca 2019 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2100 z dnia 4 września 2017 r. ustanawiające naukowe kryteria określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. L 301 z 17.11.2017, s. 1).

- (6) Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 substancja czynna spełniająca kryteria wyłączenia może zostać zatwierdzona, jedynie jeśli zostanie wykazane, że spełnia co najmniej jeden z warunków odstępstwa określonych w tym artykule. Przy podejmowaniu decyzji, czy substancja czynna może zostać zatwierdzona na tej podstawie, kluczową kwestią do uwzględnienia jest dostępność stosownych i wystarczających substancji lub technologii alternatywnych.
- (7) W okresie od 11 października 2019 r. do 10 grudnia 2019 r. Komisja, przy wsparciu Agencji, przeprowadziła konsultacje publiczne („konsultacje publiczne”) w celu zebrania informacji na temat tego, czy warunki określone w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 zostały spełnione.
- (8) Opinia z dnia 25 czerwca 2019 r. oraz odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji publicznych zostały omówione przez Komisję z przedstawicielami państw członkowskich na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych w lutym 2020 r. Komisja zwróciła się również do państw członkowskich o wskazanie, czy uważają, że co najmniej jeden z warunków określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 zostałyby spełnione na ich terytorium, oraz o przedstawienie uzasadnienia. Stwierdzono, że istnieje potrzeba dalszej analizy informacji dostarczonych przez wnioskodawcę podczas konsultacji, aby ocenić, czy warunek określony w art. 5 ust. 2 lit. a) można uznać za spełniony. W dniu 8 lipca 2020 r., na podstawie art. 75 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, Komisja zwróciła się do Agencji ⁽⁵⁾ o zmianę jej opinii i wyjaśnienie, czy można ustalić próg bezpieczeństwa w odniesieniu do właściwości DBNPA zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, o ocenę wpływu stosowania DBNPA jako biobójczej substancji czynnej na średnie dzienne spożycie bromku i wpływu w kontekście środowiskowym, a także o stwierdzenie, czy ryzyko dla zdrowia ludzi i dla środowiska można uznać za dopuszczalne, czy też nie.
- (9) W dniu 30 listopada 2021 r. Komitet ds. Produktów Biobójczych przyjął opinię Agencji („opinia z dnia 30 listopada 2021 r.”) ⁽⁶⁾, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego.
- (10) Zgodnie z opinią z dnia 30 listopada 2021 r. ryzyko związane z narażeniem na bromek pochodzący z DBNPA wynikające ze stosowania produktów biobójczych zawierających DBNPA należących do grupy produktowej 4, w tym ryzyko wynikające z jego działania zaburzającego funkcjonowanie układu hormonalnego, uznaje się za dopuszczalne dla ludzi i środowiska w odniesieniu do reprezentatywnego produktu biobójczego przedstawionego we wniosku o zatwierdzenie, z zastrzeżeniem zastosowania odpowiednich środków ograniczających ryzyko. W związku z tym, nie naruszając przepisów art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające DBNPA należące do grupy produktowej 4 spełniają wymogi określone w art. 19 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- (11) Opinia z dnia 30 listopada 2021 r. oraz odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji publicznych zostały omówione przez Komisję z przedstawicielami państw członkowskich na posiedzeniach Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych w marcu i czerwcu 2022 r. Komisja zwróciła się ponownie do państw członkowskich o wskazanie, czy uważają, że co najmniej jeden z warunków określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 zostałyby spełnione na ich terytorium, oraz o przedstawienie uzasadnienia. Żadne państwo członkowskie nie wskazało, że warunki te byłyby spełnione na jego terytorium w świetle dostępności rozwiązań alternatywnych, która stanowi kluczową kwestię w kontekście art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (12) Na podstawie zebranych informacji i opinii wyrażonych przez państwa członkowskie stosowne i wystarczające substancje lub technologie alternatywne są dostępne. Reprezentatywny produkt biobójczy przedstawiony przez wnioskodawcę we wniosku o zatwierdzenie jest produktem stosowanym do dezynfekcji zbiorników do przetwarzania żywności przez użytkowników profesjonalnych/przemysłowych (takich jak zakłady produkujące majonez przemysłowy lub jogurt, fermentatory do piwa lub innych produktów fermentowanych). W opinii z dnia 30 listopada

⁽⁵⁾ Upoważnienie ECHA do wydania opinii na podstawie art. 75 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych „Ocena poziomu ryzyka dla zdrowia ludzi i dla środowiska stwarzanego przez DBNPA stosowany w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 4”.

⁽⁶⁾ Opinia Komitetu ds. Produktów Biobójczych w sprawie wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej: 2,2-dibromo-2-cyjanoacetamid (DBNPA), grupa produktowa 4, ECHA/BPC/300/2021, przyjęta w dniu 30 listopada 2021 r.

2021 r. wymieniono kilka substancji czynnych jako potencjalne alternatywy ⁽⁷⁾. 26 substancji czynnych zostało już zatwierdzonych do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 4, a 37 kolejnych substancji czynnych jest nadal badanych w ramach programu prac mającego na celu systematyczne badanie istniejących substancji czynnych zgodnie z art. 89 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Ponadto na podstawie rozporządzenia (UE) nr 528/2012 zatwierdzono inne substancje czynne w następstwie oceny reprezentatywnych produktów biobójczych podobnych do reprezentatywnego produktu biobójczego przedstawionego we wniosku o zatwierdzenie DBNPA ⁽⁸⁾. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów na to, że jakkolwiek z tych substancji czynnych nie mogłaby być stosowana w tym samym celu co DBNPA. Ponadto kilku przedstawicieli państw członkowskich wskazało podczas dyskusji w Stałym Komitecie ds. Produktów Biobójczych, że żadne produkty biobójcze zawierające DBNPA do stosowania w produktach grupy produktowej 4 nie zostały zarejestrowane zgodnie z ich przepisami krajowymi ani wprowadzone do obrotu na ich terytorium pomimo obecności przedsiębiorstw przetwórstwa spożywczego na ich terytorium oraz że na ich terytorium dostępne są alternatywne substancje czynne i produkty biobójcze do tego samego lub podobnego zastosowania, takie jak produkty biobójcze zawierające kwas nadoctowy lub nadtlenek wodoru.

- (13) Ponadto reprezentatywny produkt biobójczy przedstawiony przez wnioskodawcę nie może być uważany za produkt stosowany w systemach zamkniętych lub w innych warunkach, które mają na celu wykluczenie kontaktu z ludźmi i uwalniania do środowiska, ponieważ zgodnie z opinią z dnia 30 listopada 2021 r. jego stosowanie może prowadzić do obecności pozostałości w zdezynfekowanych butelkach nawet po płukaniu i może prowadzić do uwalniania do środowiska poprzez ścieki. Chociaż w opinii z dnia 30 listopada 2021 r. stwierdzono, że ryzyko dla ludzi i dla środowiska można uznać za dopuszczalne, w świetle stanowisk wyrażonych przez przedstawicieli państw członkowskich w Stałym Komitecie ds. Produktów Biobójczych nie stwierdza się, że ryzyko to można uznać za nieistotne. Biorąc ponadto pod uwagę, że dostępne są stosowne i wystarczające substancje lub technologie alternatywne, warunek określony w art. 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 528/2012 nie jest zatem spełniony.
- (14) Wnioskodawca nie przedstawił żadnych konkretnych informacji ani uzasadnienia w celu wykazania, że DBNPA miałyby kluczowe znaczenie dla zapobiegania poważnemu zagrożeniu dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub dla środowiska, lub dla opanowania takiego zagrożenia. Biorąc ponadto pod uwagę, że dostępne są stosowne i wystarczające substancje lub technologie alternatywne, warunek określony w art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 528/2012 nie jest zatem spełniony.
- (15) Wnioskodawca nie przedstawił żadnych informacji wskazujących na to, że niezatwierdzenie DBNPA miałyby nieproporcjonalnie duże negatywne skutki dla społeczeństwa w stosunku do ryzyka dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub dla środowiska wynikającego ze stosowania tej substancji. Biorąc ponadto pod uwagę, że dostępne są stosowne i wystarczające substancje lub technologie alternatywne, warunek określony w art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 528/2012 nie jest zatem spełniony.
- (16) W związku z tym wnioskodawca nie wykazał, że którykolwiek z warunków określonych w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 528/2012 został spełniony. Nie należy zatem zatwierdzać DBNPA do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 4.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

⁽⁷⁾ Opinia Komitetu ds. Produktów Biobójczych w sprawie wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej: 2,2-dibromo-2-cyanoacetamid (DBNPA), grupa produktowa 4, ECHA/BPC/300/2021, przyjęta w dniu 30 listopada 2021 r., s. 16: 2-fenoksyetanol, aktywny chlor (otrzymywany z chlorku sodu w drodze elektrolizy lub uwalniany z kwasu podchlorawego), aktywny chlor (uwalniany z podchlorynu wapnia), aktywny chlor (uwalniany z podchlorynu sodu), kwas bromooctowy, C(M)IT/MIT, kwas n-dekanowy, aldehyd glutarowy, nad-tlenek wodoru, jod, kwas mlekowy L(+), kwas oktanowy, kwas nadooctowy, kwas nadooctowy otrzymywany z tetraacetyloetylenodiaminy (TAED) i nadwęglanu sodu, PHMB (1415;4,7), PHMB (1600;1,8), poliwinylpirolidon jodu, propan-1-ol, propan-2-ol, kwas salicylowy.

⁽⁸⁾ Na przykład: kwas mlekowy, kwas oktanowy, kwas n-dekanowy, kwas nadooctowy lub aldehyd glutarowy.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie zatwierdza się 2,2-dibromo-2-cyjanoacetamidu (DBNPA) (nr WE: 233-539-7; nr CAS: 10222-01-2) jako substancji czynnej przeznaczonej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/460**z dnia 2 marca 2023 r.****przedłużająca ważność zatwierdzenia imidaklopyrydu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 5,

po zasięgnięciu opinii Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Imidaklopyryd został włączony do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady jako substancja czynna przeznaczona do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18. Na podstawie art. 86 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 uznaje się zatem, że został on zatwierdzony na mocy tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków określonych w załączniku I do dyrektywy 98/8/WE.
- (2) Zatwierdzenie imidaklopyrydu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18 („zatwierdzenie”) traci ważność w dniu 30 czerwca 2023 r. 23 i 24 grudnia 2021 r. złożono dwa wnioski dotyczące odnowienia zatwierdzenia zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 („wnioski”).
- (3) 27 kwietnia 2022 r. właściwy organ oceniający w Niemczech poinformował Komisję o swojej decyzji podjętej na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w sprawie konieczności przeprowadzenia pełnej oceny wniosków. Zgodnie z art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia właściwy organ oceniający musi przeprowadzić pełną ocenę wniosku w ciągu 365 dni od jego zatwierdzenia.
- (4) Właściwy organ oceniający może, w razie potrzeby, zażądać od wnioskodawcy przedstawienia wystarczających danych do przeprowadzenia oceny zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. W takim przypadku bieg 365-dniowego terminu zawiesza się na okres, który nie może przekroczyć łącznie 180 dni, chyba że dłuższe zawieszenie będzie uzasadnione ze względu na charakter tych dodatkowych danych lub wyjątkowe okoliczności.
- (5) W terminie 270 dni od otrzymania zalecenia od właściwego organu oceniającego Europejska Agencja Chemikaliów przygotowuje i przedkłada Komisji opinię w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (6) W rezultacie, z przyczyn pozostających poza kontrolą wnioskodawców, zatwierdzenie prawdopodobnie utraci ważność, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie jego odnowienia. Należy zatem przedłużyć ważność zatwierdzenia na okres wystarczający do rozpatrzenia wniosków. Biorąc pod uwagę terminy przewidziane na dokonanie oceny przez właściwy organ oceniający oraz na przygotowanie i przedstawienie opinii przez Europejską Agencję Chemikaliów, a także okres konieczny do podjęcia decyzji, czy zatwierdzenie imidaklopyrydu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18 może zostać odnowione, ważność zatwierdzenia należy przedłużyć do 31 grudnia 2025 r.
- (7) Po przedłużeniu ważności zatwierdzenia, imidaklopyryd jest nadal zatwierdzony do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18, z zastrzeżeniem przestrzegania warunków określonych w załączniku I do dyrektywy 98/8/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ważność zatwierdzenia imidaklopyrydu do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18 określonej w załączniku I do dyrektywy 98/8/WE przedłuża się do dnia 31 grudnia 2025 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2023/426 z dnia 25 lutego 2023 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 59 I z dnia 25 lutego 2023 r.)

1. Strona 2, art. 1 pkt 2, w art. 6b ust. 5a, formuła wprowadzająca:

zamiast: „5a. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych znajdujących się w posiadaniu podmiotu wymienionego pod nagłówkiem »Podmioty« w pozycji 101 załącznika I, lub na udostępnienie mu niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne i po ustaleniu, że:”.

powinno być: „5a. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do podmiotu wymienionego pod nagłówkiem »Podmioty« w pozycji 101 załącznika I, lub na udostępnienie mu niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne i po ustaleniu, że:”.

2. Strona 3, art. 1 pkt 2, w art. 6b ust. 5b:

zamiast: „5b. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do podmiotu wymienionego pod nagłówkiem »Podmioty« w pozycji 190 załącznika I lub na udostępnienie temu podmiotowi niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie właściwe organy uznają za stosowne, oraz po ustaleniu, że takie środki finansowe lub zasoby gospodarcze są niezbędne do zakończenia do dnia 26 sierpnia 2023 r. operacji, kontraktów lub innych umów zawartych z tym podmiotem, lub w inny sposób z nim związanych, przed dniem 25 lutego 2023 r.”.

powinno być: „5b. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych należących do podmiotu wymienionego pod nagłówkiem »Podmioty« w pozycji 190 załącznika I lub na udostępnienie temu podmiotowi niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie właściwe organy uznają za stosowne, oraz po ustaleniu, że takie środki finansowe lub zasoby gospodarcze są niezbędne do zakończenia do dnia 26 sierpnia 2023 r. operacji, kontraktów lub innych umów zawartych z tym podmiotem, lub w inny sposób z nim związanych, przed dniem 25 lutego 2023 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)